

ભય

ભયનું
કારણ શું ?

ભય
પાપ છે ?

ભય
શેમાંથી
આવે ?

ભય
તમને
શેનો છે ?

ભય
મુક્કિતનો
ઉપાય શું છે ?

ભય

જીન કાંતિ

Vol. 11 | Issue 6 | Mumbai | OCTOBER - 2020 | Price Rs. 25/- | Pages : 24

દરેક પ્રશ્નોના
પ્રત્યુત્તર
...વાંચો....
જૈન કાંતિના
આ અંકમાં !

રાષ્ટ્રસંત પરમ ગુરુદેવ
શ્રી નન્કમુનિ મહારાજ સાહેબનો
50th જન્મોત્સવ-પરમોત્સવ
મહા માનવતા અવસરના અહેવાલ માટે...

અવશ્ય જુઓ, જૈન કાંતિનો આવતો અંક

આશીર્વાદની ચાહના કે

અનુશાસનની અપેક્ષા ?

અનાદિકાળથી, સ્વયંની ઈચ્છાનો આગ્રહ આત્માનો અવગુણ બની ગયો છે.
ઈચ્છામાં આગ્રહથી મુક્તિ પામવાનો ઉપાય છે ગુરુનું શરણ !

ગુરુ તમારી ઈચ્છાની વિરુધ્ય ‘આજ્ઞા’ આપે, કેમકે, ‘ગુરુ ચિત્તઅધિકારી’ હોય.
જે તમારી ઈચ્છાની વિરુધ્ય આજ્ઞા આપે, એ જ સુયોગ ગુરુ હોય.

જે ગુરુ ઈચ્છાનું મૃત્યુ ન કરાવે, તે ક્યારેય આત્મયાત્રા ન કરાવી શકે. જે ધોબી
કપડાંને વાલ કરે, તે ધોબી ક્યારેય કપડાંનો મેલ ન કાઢી શકે.

ગુરુ પાસે જ્યારે જાવ ત્યારે, તેઓ તમારી સામે પ્રેમભરી દ્રષ્ટિથી જુએ, એવી
અપેક્ષા ન રાખવી જોઈએ, પણ ક્યારે તેઓ તમારી પર અનુશાસનનો પ્રહાર કરે,
એની પ્રતિક્ષા કરવી જોઈએ.

ગુરુનું કર્તવ્ય હોય છે, શિષ્યનું એવું ઘડતર કરે કે શિષ્ય ગુરુ પહેલાં સિદ્ધ થઈ
જાય ! એના માટે જરૂર હોય છે, નિષ્કામ સમર્પણતાની !

ગુરુની પાસે આશીર્વાદની ચાહના રાખનારનું કલ્યાણ ન થાય. ગુરુની પાસે
અનુશાસનની અપેક્ષા રાખનારનું કલ્યાણ થાય. માટે જ, દરરોજ ગુરુદેવને પ્રાર્થના
કરવી જોઈએ, વિનંતી કરવી જોઈએ.

ગુરુદેવ ! મારા પર અનુશાસન કરો, મારા પર પ્રહાર કરો !

જે ડાયમન્ડને રાજના મુગટ પર ચમકતો સરતાજ બનવું હોય, તેને ઘસાવું તો
પડે જ !

ગુરુ પાસે આશીર્વાદ માંગવા, એટલે અમૃત પાસે ઝેર માંગવા જેવું છે, સમજદાર
આશીર્વાદ નહીં, અનુશાસનની વિનંતી કરે.

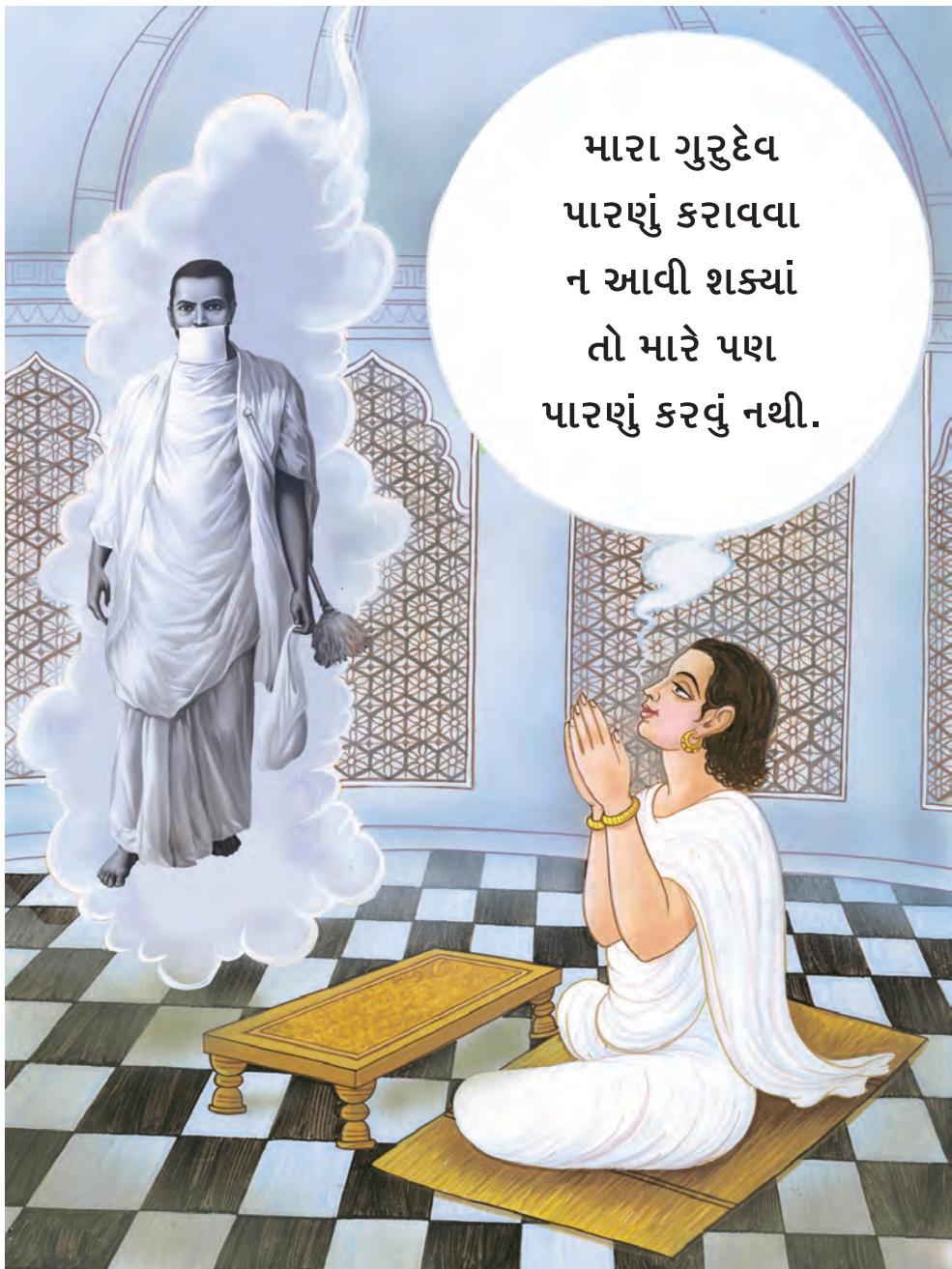
અનુશાસનથી આત્મા શુદ્ધ થાય છે. અનુશાસનથી ઈચ્છાના આગ્રહની મુક્તિ
થાય છે, જ્યારે આશીર્વાદથી ઈચ્છાની પૂર્તિ થાય છે.

અનુશાસનની સાથે આશીર્વાદ તો મળી જ જાય છે.

સૌજન્ય : ગુરુભક્ત શ્રી મહેતા પરિવાર, ઘાટકોપર (મુંબઈ)

શ્રદ્ધાળું Connection...

રાજકોટના એક ભાઈએ એક સમયે સૌરાષ્ટ્ર કેસરી પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી પ્રાણલાલજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણા અને આજાથી વર્ષીતપની આરાધના શરૂ કરી અને સંકલ્પ કર્યો કે પારણું પણ પૂજ્ય ગુરુદેવના સાનિધ્યમાં એમના હાથે જ કરીશ.

યોગાનુયોગ એવું બન્યું કે પારણાનો અવસર આવે એ પહેલાં જ પૂજ્ય પ્રાણગુરુદેવની વિદાય થઈ ગઈ.

હવે શું કરવું ?

પૂજ્ય ગુરુદેવની તો વિદાય થઈ ગઈ, પારણા કરાવવા આવી ન શક્યાં અને એ ભાઈનો સંકલ્પ હતો, ગુરુદેવના શ્રીહસ્તે જ પારણું કરવું.

એ ભાઈએ નિર્ણય કરી લીધો, મારા ગુરુદેવ પારણું કરાવવા ન આવી શક્યાં તો મારે પણ પારણું કરવું નથી.

અને એ ભાઈ જ્યાં સુધી જીવ્યાં ત્યાં સુધી વર્ષીતપ ચાલુ રાખ્યાં. એમની વિદાય થઈ ત્યારે એમને 21 મો વર્ષીતપ ચાલતો હતો.

આ હોય છે ભાવ... આ હોય છે ગુરુ પ્રત્યેનો પ્રેમ ! જ્યાં ભાવ હોય, ત્યાં કોઈ જાતનો ભય ન હોય !

એ ભાઈને પણ જરાપણ ભય ન હતો કે, મારી ઉંમર વધે છે, મને કોઈ તકલીફ પડશે તો, સતત વર્ષીતપના કારણે મારું શરીર વીક થઈ જશે અને હું કાંઈ કામ નહીં કરી શકું તો !

જ્યાં પ્રેમ હોય છે, ત્યાં ભય જીતાય જાય છે. જ્યાં ભક્તિ હોય છે ત્યાં ભય પર વિજય પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. જ્યાં શ્રદ્ધા હોય છે, ત્યાં ભયને કોઈ સ્થાન નથી હોતું,

જ્યાં શરણાગતિ હોય છે ત્યાં ભય જીતાય જાય છે. અને જ્યાં શરણાગતિ નથી હોતી ત્યાં સતત ભય હોય છે.

એ ભાઈએ પૂજ્ય શ્રી પ્રાણગુરુદેવની શરણાગતિ સ્વીકારી હતી. ગુરુ પ્રત્યે ભાવ, ભક્તિ, પ્રેમ અને શ્રદ્ધા હતાં એટલે મનમાં જરા પણ ભય ન હતો. ભય ન હતો એટલે સંકલ્પને સાકાર કરી શક્યાં, સાધનાને નિર્વિન્દ પરિપૂર્ણ કરી શક્યાં.

આ અંકમાં ખાસ વાંચો

07

પ્રભુ મારા fearless
બનવું મારે fearless

11

ભયથી બનો નિર્ભય

13

નિર્ભયતા અપાવે
વિજય

19

જૈવા ભાવ
એવું ભવિષ્ય

21

હર સંયોગ
ઓક Reflection

: SUBSCRIPTION :

LIFE TIME (WITHIN INDIA)	: ₹ 2500
FOR 2 YRS. (WITHIN INDIA)	: ₹ 500
LIFETIME (INTERNATIONAL)	: ₹ 20000
FOR 1 YR. (INTERNATIONAL)	: ₹ 2500

JAIN KRANTI
જૈન કાંતિ
5th OCTOBER 2020, YEAR: 19, ISSUE - 235
PAGES : 20 + 4 • RETAIL PRICE : ₹ 25

જેઓ સહકાર આપી ધરણે બળ્યા તે શુભદાતાનો તોમે

- * શ્રી ગુણવંતરાય ઝોસા (સાયન)
- * શ્રી સ્વપ્નિલ શાહ (ઘાટકોપર)
- * શ્રી કલ્યાણબેન ગીરીશભાઈ દેસાઈ (પાલ્ય)
- * શ્રી હીનાબેન સંજયભાઈ શાહ (વડોદરા)
- * શ્રી માલતીબેન હર્ષદભાઈ દોશી (કાંદિવલી)
- * શ્રી હેત-ત્વીશા સંજયભાઈ સંઘવી (ઘાટકોપર)
- * મેટલ પરફોરેશન (પ્રા.) લિમિટેડ (વડોદરા)
- * શ્રી પ્રીતિભેન પ્રવિશયંક બાવીસી (કાંદિવલી)
- * શ્રી સોહમ મહિલા મંડળ (પાવનધામ-કાંદિવલી)
- * શ્રી દેવીબેન હસુભાઈ શાહ (સાંતાકુજ)
- * શ્રી ભારતીબેન ભરતભાઈ પંચમીયા (ઇન્ડીર)
- * શ્રી હેમલતાબેન મણિયાર (વડોદરા)
- * વી.સી.કે. ફોરેક્સ (કોલકાતા)
- * શ્રી પ્રદીપભાઈ પી. દોશી (પાલ્ય)
- * ઇગાલ મેન્યુફેન્ચરીંગ (મુંબઈ)
- * શ્રી લક્ષ્મીકાંતભાઈ જે. શાહ (કાંદિવલી)
- * મહાવીર ટેક્સટાઇલ (કોલકાતા)
- * શ્રી હુંદનબેન જયંતિભાઈ સંઘવી (સુરત)
- * શ્રી ન્યાલચંદ મોહનલાલ લાઠીયા (મૂર્તિજીપુરવાણા)
- * માતુશ્રી અંજવાણીબેન શામજીભાઈ માલાણી પરિવાર (કોલકાતા)
- * અનશન આરાધક શ્રી રાજેશભાઈ મોદી (ઘાટકોપર)
- * અનશન આરાધિકા શ્રી લલીતાબેન પોપટલાલ હેમાણી (શાહ) (U.S.A)
- * શ્રી ધર્મશભાઈ કામદાર (મુંબઈ)
- * શ્રી મધુબેન છગનલાલ હણવદીયા (ભાયાવદર)

‘જૈન કાંતિ’માં આપનું જ્ઞાનદાન એટલે દેશ-વિદેશના હજારો ભાવિકો સુધી પ્રભુનું જ્ઞાન પહોંચાડવાનું ઉત્તમ અનુદાન !

‘જૈન-કાંતિ જ્ઞાન દાન’ ₹ 11,000=00 એક વર્ષના

CHQ / DD should be in favour of ARHAM YUVA GROUP

આપશ્રીને ‘જૈન કાંતિ’ને
અનુદાન આપવું હોય તો
સંપર્ક : +91-9324808181

TO KNOW MORE ABOUT PUJYA GURUDEV CONTACT ON: +91-9860905678

: FORMER EDITOR :

SHREE RASIKBHAI PAREKH

: EMAIL :

publication@parasdham.org

website: www.parasdham.org

: PUBLISHER :

SHREE DEEPAKBHAI BHAYANI

CONTACT : PARASDHAM

VALLABH BAUG LANE, TILAK ROAD,
GHATKOPAR (E), MUMBAI - 400077

PH: +91-22-25015152

: EDITOR :

SHREE PRATIMABEN BADANI

: JOIN US ON :

www.facebook.com/ParasdhamIndia

www.youtube.com/ParasdhamTV

Printed, Published, Edited and Owned by - DEEPAK K. BHAYANI

Printed at Arihant Printing Press: Ghatkopar (E), Mumbai - 400 077 and

Published at: 202, Satellite Building, Opp. Mistry Complex, J. B. Nagar, Andheri (East), Mumbai - 400 099

Reason of **FEAR**

દર, બીક, ફીથર... આ બધું શું છે ? આ બધાં 'ભય' ના પર્યાયવાચી શબ્દો છે.

આજ વિચાર કરો, આટલાં મોટા વિશ્વમાં ભાગ્યે જ કોઈ વ્યક્તિ એવી હશે, જેને કોઈનો ભય ન હોય, કોઈનો દર ન હોય, કોઈની બીક ન હોય ! વ્યક્તિ તો શું, પ્રાણી જગતના એક પણ પશુ એવા નહીં હોય જેનામાં ભય ન હોય તો પંખી જગતનું એક પણ પંખી ભયમુક્ત નહીં હોય.

દરેકની અંદરમાં કોઈને કોઈ ભય હોય છે. કોઈને કોઈ વ્યક્તિનો, કોઈને કોઈ વાતાવરણનો, કોઈને કોઈ વસ્તુનો, કોઈને કોઈ સ્થિતિનો તો કોઈને કોઈ કાલ્યનિક વિચારનો ભય હોય છે.

આ ભયનું કારણ શું હોય છે ? આવા fear નું Reason શું હોય છે ? ભય આવે શા માટે ?

ભયનું કારણ છે મોહનીય કર્મનો ઉદય !

જેમ મોહનીય કર્મના ઉદયના કારણે કોધ આવે, તેમ મોહનીય કર્મના ઉદયના કારણે ભય આવે.

ભયને ભગવાને પાપ કહું છે.

જેમ હિંસા આત્મા માટે અથોગ્ય છે, અહિતકારી છે, તેમ ભય પણ આત્મા માટે અયોગ્ય અને અહિતકારી છે.

જેટલું પાપ હિંસાનું લાગે, એટલું જ પાપ ભયનું લાગે.

હિંસાનું પાપ સમજાય છે, ભયનું પાપ સમજતું નથી, કેમકે, આજ સુધી કયારેય ભયને પાપ માન્યું નથી, ભય પાપ છે એવું જાણ્યું નથી.

ભૂલથી પણ એકાદ કીડી પગ નીચે આવી જાય તો તરત જ એક એલાટનેસ આવી જાય, અરે ! મારાથી કીડી મરી ગઈ, મને જીવહિસાનું પાપ લાગ્યું.

જરાક કોઈના પર ગુર્સો આવ્યો, થોડી જ ક્ષણોમાં રીયલાઈઝ થઈ જશે, મેં ખોટું કર્યું, મારે ગુર્સો ન કરવો જોઈએ, કોધ એ મારો અવગુણ છે. કોધ કરીને મેં મારા આત્માના ક્ષમા નામના ગુણની હિંસા કરી છે.

એકાદ વાક્ય પણ ખોટું કે અસત્ય બોલાઈ જશે તો તરત જ આત્મા ડંખશે કે, અસત્ય બોલીને મેં પાપ કર્યું, મારે એનું પ્રાયશ્ચિત કરવું જોઈએ.

પણ માનો કે, તમે શાંતિથી રોડ પર ચાલતા હો અને અચાનક એકાદ ફૂતરું આવીને તમારી એકદમ નજીકથી પસાર થઈને ભસવા લાગે, ત્યારે તમે શું કરો ? ભયભીત થઈને બીજી બાજુ ચાત્યા જાવ. ત્યારે તમને એવો વિચાર

આવે કે મારાથી પાપ થઈ ગયું ? ફૂતરાંનો તમને દર લાગ્યો ત્યારે એવું ફીલ થયું કે મારાથી અયોગ્ય થઈ ગયું છે ? ના ! કેમકે, ભય અયોગ્ય કહેવાય એ ખબર જ નથી,

એક વ્યક્તિને ગુસ્સો આવે અને એકને દર લાગે, એક વ્યક્તિથી હિંસા થાય અને એકને ભય લાગે, એક વ્યક્તિ અસત્ય બોલે અને એક ભયભીય થાય.

બધાંને પાપ લાગે છે અને બધાંનું કારણ છે મોહનીય કર્મનો ઉદય !

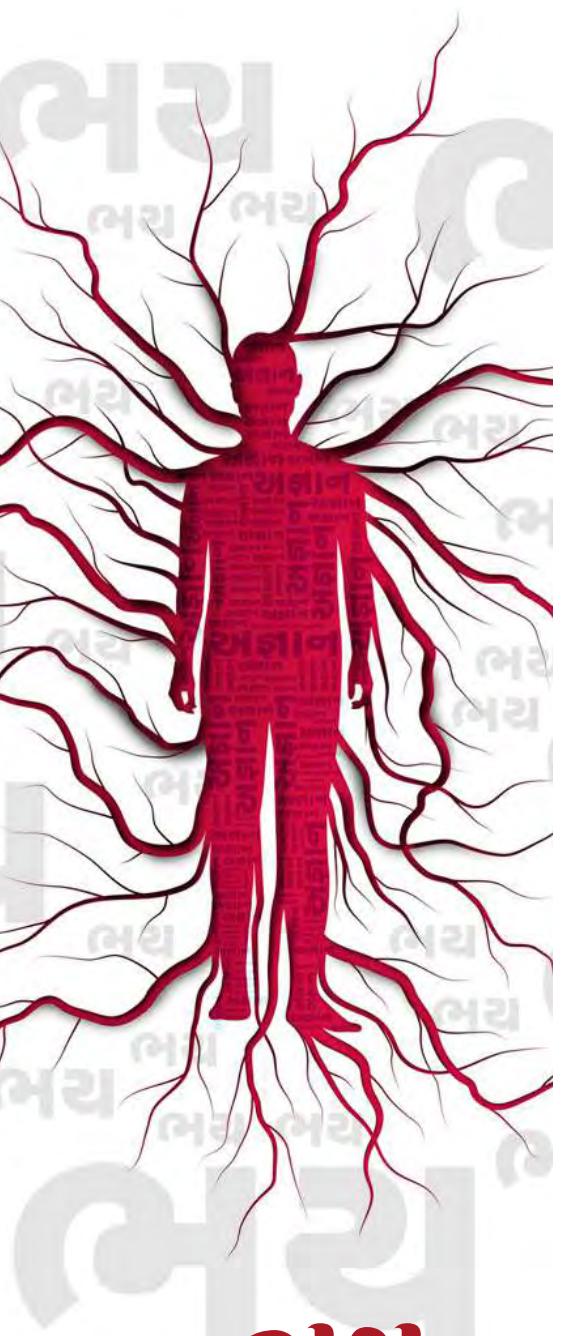
કોધ, હિંસા, અસત્ય, પરિગ્રહ આદિને સમજયા છે પણ ભયને સમજવાનો કયારેય પ્રયત્ન કર્યો નથી.

ભાગ્યે જ કોઈ એવા હશે, જેમને કોઈનો દર ન હોય, છતાં મોટા ભાગના લોકો એવા હોય છે, જે બોલતાં હોય, 'મને કોઈનો દર નથી, તમારે જેને કહેવું હોય કહી ધ્યો, હું કોઈથી દરતો નથી, તમારે કરવું તે કરી ધ્યો, હું તો કયારેય કોઈનાથી ન દરું.'

હોય ને આવી પણ વ્યક્તિઓ !

ભય પણ એક પ્રકારનું પાપ છે અને એનું કારણ છે મોહ !

ભયના પાપથી મુક્ત થવા મોહને ઘટાડવો જોઈએ, મોહનીય કર્મના ક્ષયનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ.

ભય આવે શેમાંથી ?

ભય શેમાંથી આવે ? જ્ઞાનમાંથી કે અજ્ઞાનમાંથી ? જ્ઞાનમાંથી ભય આવે કે અજ્ઞાનમાંથી ભય આવે ?

ધણીવાર જ્ઞાનમાંથી ભય આવે અને ધણીવાર અજ્ઞાનમાંથી ભય આવે. ધણીવાર વ્યક્તિ જાસ્તી હોય એના કારણે ભય આવે અને ધણીવાર વ્યક્તિ અજ્ઞાન હોય એના કારણે ભય આવે.

માનો કે, તમે અને તમારો દીકરો મુંબઈથી પૂના ટ્રેઇનમાં જઈ રહ્યા છો. થોડીવાર થાય છે ત્યાં એક ટનલ આવે છે અને એકદમ અંધારું થઈ જાય છે. તમારો 5 વર્ષનો દીકરો ડરી જાય છે અને તમારા ખોળામાં આવીને બેસી જાય છે, પણ તમને ડર નથી લાગતો, કેમકે, તમને ખબર છે આ અંધારું ટનલના કારણે થયું છે અને હમણાં ટનલ પૂરી થશે એટલે પાછું અજવાપું થઈ જશે, જ્યારે તમારો દીકરો ટનલ વિશે એકદમ અજ્ઞાન છે. એટલે એનો ભય અજ્ઞાનના કારણે છે.

તમારો દીકરો જ્યારે ડરી ગયો, ત્યારે શું તમને એવું લાગ્યું કે એ પાપ કરી રહ્યો છે ? એને પાપ લાગી રહ્યું છે ? ના ! કેમકે, તમને જ ખબર નથી કે ભયના કારણે પાપ લાગે.

તમારા ઘરમાં જે રૂમમાં લાઈટ બંધ હશે અને રાતનો સમય હશે, ત્યાં તમે તમારી 3 વર્ષની દીકરીને જવાનું કહેશો તો એને ડર લાગશે પણ તમને ડર નહીં લાગે.

નાનકડાં બાળકને અંધારાનો ડર એટલે લાગે છે કારણકે એ એનું અજ્ઞાન છે, જ્યારે તમારી પાસે જ્ઞાન છે, સમજ છે કે ભલે ત્યાં અંધારું છે પણ એમાં કાંઈ ડરવા જેવું નથી, ત્યાં કોઈ ન હોય.

ભય અજ્ઞાનના કારણો આવે છે. ભય

વ્યક્તિ અજ્ઞાન હોય, ત્યારે આવે છે.

ધણા મમ્મીઓની આદત હોય છે, જ્યારે એનું નાનકડું બાળક બહુ રડતું હોય તો કહે, ‘ચૂપ થઈ જા, નહીં તો પેલો દાઢીવાળો બાવો આવીને પકડી જશે.’ ક્યારેક બાળક સૂતું ન હોય તો પણ એને કહે, જદ્વાં આંખ બંધ કરીને સૂઈ જા, નહીં તો કાળી બિલાડી આવશે અથવા બાળક જમતું ન હોય તો કહે, ફટાફટ ખાઈ લે નહીં તો ડોગી આવીને લઈ જશે.

એ મમ્મીઓને ખબર નથી હોતી કે, ‘જ્યારે તમે કોઈના માનસમાં કોઈ પણ જાતનો ડર ફીટ કરો છો, ત્યારે ભવિષ્યમાં તમારી અંદર કારણ વગરનો ડર ઉત્પન્ન થાય છે.’

આજે જેને ડિપ્રેશન આવ્યું હોય તો તમે એના કારણને શોધશો તો સમજાય જશે કે, ડિપ્રેશનનું કારણ છે ફ્યુચરનો ફીયર, ભવિષ્યનો ભય ! એ વ્યક્તિના મનમાં સતત વિચારો ચાલતાં જ હોય... આનું આમ થશે તો ! પછી આવું થશે તો ! એ આમ કરશે તો ! એ મારી સાથે આવું કરશે તો !

ભવિષ્યની કલ્યાણ જ એનો ભય બની જાય છે અને એ ભયની અસરના કારણે ડિપ્રેશન આવી જાય છે.

જેમ-જેમ વ્યક્તિનો ભય વધતો જાય, તેમ-તેમ તેનું ડિપ્રેશન વધતું જાય,

જેમ-જેમ ડિપ્રેશન વધતું જાય, તેમ-તેમ તેનો ભય વધતો જાય.

માટે જ, ભગવાન મહાવીરે આપણા પર અનંતી કરુણા કરી, આપણાને ભયની સમજ આપવા, આપણાને ભયમુક્ત બનાવવા, આપણાને ભય નામના પાપથી બચાવવા, સ્વયંએ સાધના કરી, આપણાને બોધ આપ્યો.

હંમેશાં એવું બનતું હોય, મોટાં જેવું કરતાં
હોય, નાના એનું અનુસરણ કરતાં હોય, મોટાંના
અનુભવમાંથી નાના બોધ લેતાં હોય.

ભગવાન મહાવીર પણ જાણતાં હતાં કે,
જેવું હું કરીશ, એનું જ અનુસરણ મારા
અનુયાયીઓ કરશે. મારે જો મારા ઉપાસકોને
ભયમુક્ત કરવા હોય, એમને ભયમુક્તિનો બોધ
આપવો હોય, એમને ભયમુક્ત થવાનો ઉપાય
બતાવવો હોય તો મારે સ્વયં એનો પ્રયોગ કરવો
જોઈએ, કેમકે, જેવો મારો વ્યવહાર હશે એવો
જ વ્યવહાર મારા વારસદારો કરશે. ભગવાન
મહાવીરે વિચાર્યુ, જો હું રાજમહેલમાં રહીશ તો
હું ક્યારેય જગતને બોધ નહીં આપી શકું અને
માટે જ ભગવાન મહાવીરે જંગલની વાટ પકડી.

ભગવાન મહાવીરે જંગલમાં જઈ, જે
સાધનાઓ કરી એમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ સાધના કરી
કરી હતી ?

ભગવાને જંગલમાં જે શ્રેષ્ઠ સાધના કરી
હતી, એ સાધના હતી 'Fearless' થવાની
સાધના !

હમણાં તમને કહેવામાં આવે તમારે એકલાં
ગીરના જંગલમાં જવાનું છે અને એક રાત
ભગવાનની જેમ સાધના કરવાની છે, સાથે ન
ટોર્ચ લઈ જવાની, ન મોબાઈલ, ન કોઈ વ્યક્તિ,
ન કોઈ વસ્તુ ! કેટલાં તૈયાર થશે ? એકપણ
નહીં !

જંગલમાં એકલાં રાત વીતાવવી સહેલી કે
માસક્ષમણ કરવું સહેલું ? માસક્ષમણ કરવું હજુ
સહેલું લાગે પણ જંગલમાં જવું બહુ જ અધરું
લાગે, કેમકે, અંદરમાં ભય છે, મનમાં ફીયર છે.

ભગવાન મહાવીરે જંગલમાં એકલાં, એક
પણ વસ્તુ વિના સાધના કરી. જંગલમાં જંગલી

પ્રભુ મારા... બનવું મારે... FEARLESS!

પશુઓ હતાં, વાધ, સિંહ, દીપડાં હતાં,
ભગવાનને ભય ન લાગ્યો. જંગલમાં સાપ હતાં,
ભગવાનને ડર ન લાગ્યો. ભગવાનના નિવસ્ત્ર
દેહ પર કીડી, મંકોડા અને વીંછીઓ ચાલતા
હતાં, ભગવાનને ડર ન હતો લાગતો કે મને
વીંછી કરડી જશે તો ? મને એનું ઝેર ચઢી જશે
તો ? કેમકે, ભગવાને ભયને નહીં, ભયના કારણ
એવા મોહનો જ ત્યાગ કરી દીધો હતો.
ભગવાનની સાધના હતી, Fearless થવાની !

જો ભગવાન મહાવીરને ક્યારેય, કોઈનો
ડર ન લાગે તો ભગવાનના અનુયાયીઓને કેમ
ડર લાગે ? જો ભગવાનને ભય ન હોય તો
ભગવાનના ઉપાસકોને કેમ ભય હોય ? જો
ભગવાન ભયમુક્ત હોય તો ભગવાનના
વારસદાર ભયયુક્ત કેમ હોય ?

જો મારામાં ભય છે, મને કોઈનો ડર

લાગે છે, તો હું ભગવાન મહાવીરનો
વારસદાર નથી.

હમણાં જો ભગવાન કહે કે, હું મારા
વારસદારોને સોનામહોર આપવા માગું છું, તો
લેવા માટે બધાં જ દોડીને જશે પણ જો ભગવાન
કહે કે, તમે મારા વારસદાર છો તો તમે પણ
મારી જેમ ફક્ત એક દિવસ માટે જંગલમાં
સાધના કરવા આવો, તો એક પણ વ્યક્તિ તૈયાર
થશે ? નહીં થાય !

ભગવાનની સોનામહોરોનો વારસો લેવા
બધાં તૈયાર છે પણ ભગવાનના સદ્ગુણોનો
વારસો લેવા કોઈ નહીં ! ભગવાનની
સોનામહોરો બધાંને ગમે છે પણ ભગવાનના
સદ્ગુણો ગમતાં નથી.

ભગવાનનો સદ્ગુણ હતો ભયમુક્તિ !

ભગવાનનો સદ્ગુણ હતો Fearless !

વર्तमान परिस्थिति शुं छे ?

મોટા ભાગે જ્યાં ખરેખર ડરવા જેવું છે, વાસ્તવિકતામાં જ્યાં ડરવા જેવું છે, એનો કોઈને ડર નથી પણ અંદરમાં ને અંદરમાં વિચારોનો કાલ્યનિક ડર હોય છે.

મોટા ભાગની વ્યક્તિઓ કાલ્યનિક ભયથી જ ભયભીત થતી હોય છે. મનમાં ને મનમાં એવી એવી કલ્યનાઓના ઘોડા દોડાવતા હોય કે, આમ થશે તો ? આવું બનશે તો ? પણ શું બધું જ તમારી કલ્યના પ્રમાણે બને એવું જરૂરી છે ? કેટલી કલ્યનાઓ કરી અને એમાંથી કેટલું બન્યું ?

યાદ રાખો, ‘દરેક ચમકતી વીજળી કાંઈ પડતી નથી અને જેટલી પડે છે તે બધી મારા જ માથા પર પડતી નથી.’

છતાં મોટા ભાગના લોકો ઘરમાં બેઠાં હોય અને રતના અંધારામાં જ્યારે જોરદાર વીજળી થાય ત્યારે એમના ઘબકારા વધી જાય ! શા માટે ? ડરના કારણે કે કયાંક મારા ઘર પર પડશે તો ?

તમારાથી કીડી મરી જાય તો તમને અંદરથી પસ્તાવો થાય અને તમે એનું પ્રાયસ્થિત પણ કરો, પ્રાયસ્થિત રૂપે ઉપવાસ પણ કરી લ્યો

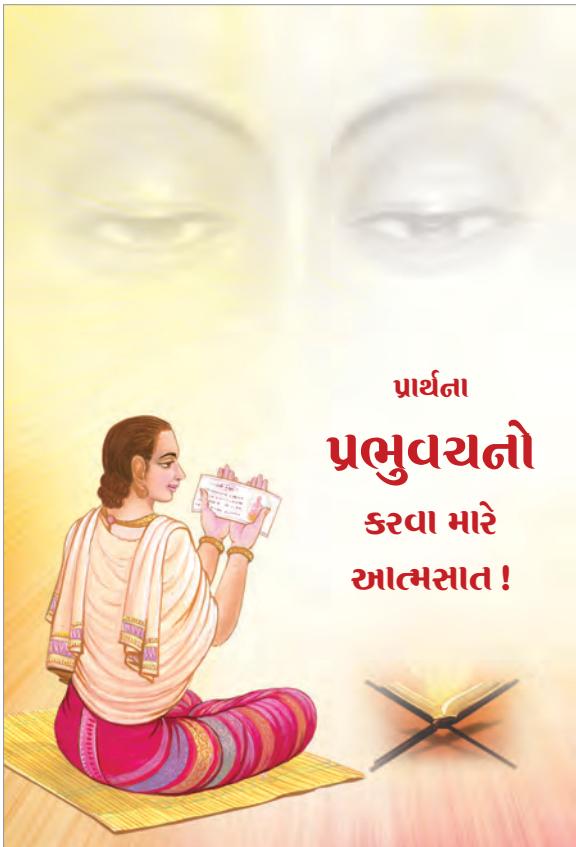
પણ ક્યારેય ભયનો પસ્તાવો થયો છે ? ક્યારેય ભયનું પ્રાયસ્થિત કર્યું છે ? ના ! કેમકે, ભય ક્યારેય પાપ છે એવું ફીલ થયું જ નથી ! ભગવાને કહ્યું છે,

તમામ પ્રકારના અવગુણોને જીતેલી વ્યક્તિ જો ભયને જીતતી નથી તો તે સંસાર ભમણથી મુક્ત થઈ શકતી નથી, જ્યાં સુધી ભય છે, ત્યાં સુધી સંસારમાં પરિભ્રમણ છે.

માટે જ,

તમારે તમારા નેચરમાંથી ધીરે-ધીરે ભયને દૂર કરવો પડશે.

“ જ્યારે આસ્તિત્વની પરવા છૂટે છે, ત્યારે સત્યને પામી શકાય છે. ”

પ્રાર્થના
પભુવચનો
કરવા મારે
આત્મસાત !

હું પરમાત્મા !

આપશ્રીના ચરણોમાં અહોભાવપૂર્વક આત્મ સમર્પણ કરું છું.

હું પ્રભુ !

મારા પ્રત્યેક દિવસ આપશ્રીના અમૃત વચનોથી પાવન બને, પવિત્ર બને.

હું પ્રભુ !

આપશ્રીના અમૂલ્ય શ્રીવચનો, મારા વ્યવહારમાં, મારા સ્વભાવમાં, મારી પ્રવત્તિઓમાં અને મારા યોગોમાં સમતા લાવે, સ્થિરતા લાવે એવી પ્રાર્થના કરું છું, એવી ભાવના ભાવું છું.

હું પ્રભુ !

આપશ્રીના પ્રેરક શ્રીવચનો મારામાં પણ,

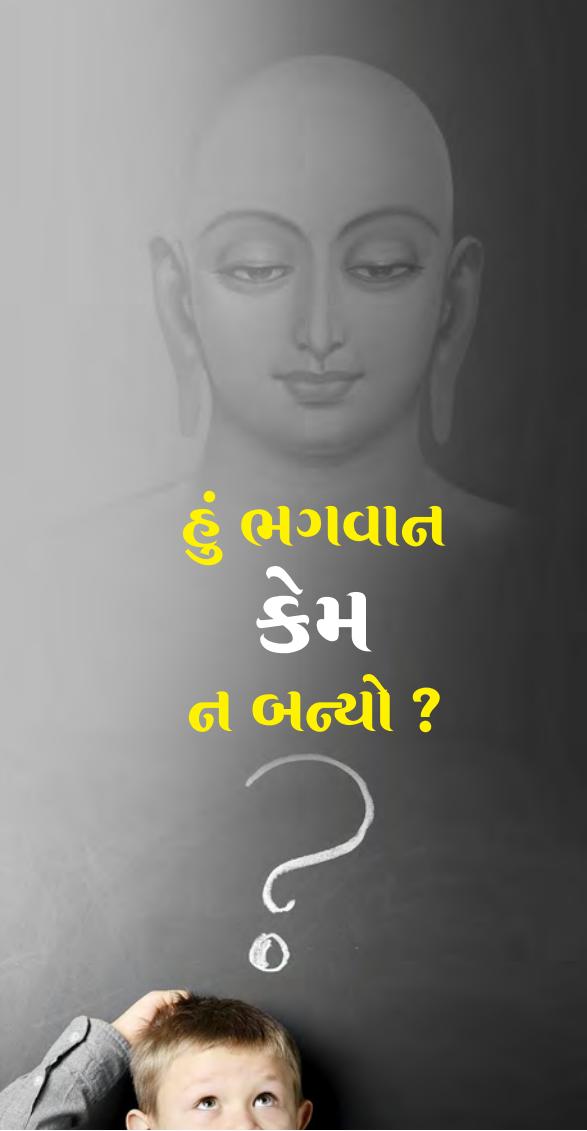
આપના જેવી ઉચ્ચતમ આત્મદશા પ્રગટ કરાવે એવી કૃપા કરો પ્રભુ !

હું પ્રભુ !

મને વિશ્વાસ છે, મને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે, આપશ્રીના શ્રીવચનો મારા આત્મા માટે અત્યંત હિતકારી છે, શ્રેયકારી છે, મંગલકારી છે, કલ્યાણકારી છે.

હું પ્રભુ !

હું પરમ સદભાગી છું કે, અનંતકાળે ક્યારેક જ પ્રાપ્ત થતાં તીર્થકર પરમાત્માના શ્રીવચનો આજે ગુરુકૃપાએ મને પ્રાપ્ત થયાં છે, મને શ્રવણ કરવા મળ્યાં છે, ત્યારે હું પ્રભુ ! મને એ વચનો પ્રત્યે અત્યંત પ્રેમ અને અહોભાવ થાય, રૂચિ અને પ્રતીતિ થાય અને હું એ વચનોની પાલના અને અનુપાલના કરી, એને આત્મસાત કરી શકું, એવી કૃપા કરો પ્રભુ, એવી કૃપા કરો !

હું ભગવાન કેમ ન બન્યો ?

એક બાળક ભગવાન સાથે બહુ સરસ વાતિલાપ કરે છે.

બાળક : હું ભગવાન ! તમે ભગવાન બની ગયાં અને હું કેમ ભગવાન ન બની શક્યો ?

ભગવાન : મારા બાળ ! તું જ વિચાર કર !

બાળક : ભગવાન ! એક દિવસ તમે પણ મારી જેમ બોલથી રમતાં હતાં, તમે પણ મારી જેમ મિત્રો સાથે રમતાં હતાં. તમે ભગવાન બની

ગયાં અને હું કેમ અહીંયા જ રહી ગયો ?

ભગવાન : વાત તો તારી સાચી છે. તારી જેમ હું પણ એક દિવસ મિત્રો સાથે રમતો હતો.

બાળક : ભગવાન ! તો પછી મારામાં એવી શું ખોટ છે જે મને ભગવાન બનતાં અટકાવે છે ? ભગવાન ! શું મારામાં ગુસ્સો છે એટલે હું ભગવાન નથી બની શકતો ? શું મારો લોભ મને ભગવાન બનતાં અટકાવે છે ?

એ બાળક તો એકદમ નિર્દોષ ભાવે, નિખાલસભાવે ભગવાનને પૂછી શક્યો, પણ શું તમે કયારેય બાળક બનીને ભગવાનને પૂછી શક્યાં કે, ભગવાન તમે ભગવાન બની ગયાં અને હું કેમ ન બન્યો ? શું મારા કોઇ, માન, માયા, લોભ, રાગ-ક્રેષ જેવા કષાયોના કારણે કે મારામાં બીજો કોઈ અવગુણ છે એટલે હું ભગવાન ન બની શક્યો ?

ભગવાન બાળકને જવાબ આપે છે,

ભગવાન : બેટા, તું ભયના કારણે ભગવાન નથી બની શક્યો.

બાળક : ભયના કારણે ??

ભગવાન : હા, બેટા ! ભયના કારણે !

બાળક : ભગવાન ! ભયના કારણે કોઈ ભગવાન ન બની શકે, એવું હોય ?

ભગવાન : હા, બધાં જ અવગુણો દૂર થઈ જાય, પણ જો અંદરમાં જરાપણ ભય હોય તો વ્યક્તિ ભગવાન ન બની શકે !

વિચાર કરો તમે દીક્ષા નથી લઈ શકતા તો શેના કારણે ? તમને સંસાર પ્રત્યે રાગ છે એટલે ? ના !

તમને સંયમ પ્રત્યેનો ડર છે એટલે તમે દીક્ષા નથી લઈ શકતા ! તમને ભય છે કે હું

સંસારનો ત્યાગ કરીશ તો મારા પરિવારનું શું થશે ? તમને ભય છે કે હું દીક્ષા લઈશ તો સંયમનું પાલન કરી શકીશ ? તમને ભય છે કે મારાથી લાંબા-લાંબા વિદ્યાર થશે ? તમને ભય છે કે મારાથી લોચની વેદના સહન થશે ? તમને ભય છે કે તમે પ્રવચન આપી શકતો ?

ભગવાને કહ્યું છે, તમે આવા પ્રકારના ભયના કારણે જ ભગવાન નથી બની શકતાં.

તમે કયારેય વિચાર્યુ હતું કે તમે ભયના કારણે ભગવાન નથી બની શકતાં ? ભયના કારણે જ તમે સંસારમાં રોકાઈ ગયાં છો. કોધને જીતવો સહેલો છે, કેમકે, તમે માનો છો કે કોધ ખરાબ છે. હિંસાને જીતવી સહેલી છે, કેમકે, તમને ખબર છે હિંસામાં પાપ છે. વિકારને જીતવો સહેલો છે, કેમકે, તમે જાણો છો વિકાર અયોગ્ય છે. અસત્યને જીતવું સહેલું છે, કેમકે, તમારા આત્મા માટે અહિતકર છે. પણ કયારેય ભય અયોગ્ય છે, ભયમાં પાપ છે, ભય મારા આત્મા માટે અહિતકારી છે, એવું નથી માન્યું કે નથી જાણ્યું ! એટલે એવો વિચાર જ આવ્યો નથી.

જેને તમે યોગ્ય માનો છો, તેને તમે છોડતાં નથી, અને જેને તમે અયોગ્ય માનો છો, તેને તમે છોડતાં વિના રહી શકતાં નથી.

ભગવાને બાળકને કહ્યું,

ભગવાન : હું બાળ ! તારી અંદરમાં ભય નામનો રોગ છે, જેના કારણે તારો અને મારો યોગ થતો નથી. જો તારી અંદરમાંથી આ રોગ નીકળી જાય તો તારો અને મારો યોગ થઈ જાય.

ચક્કવર્તી સમાટ, જેમણે પોતાની તલવારથી હજારોના માથા ઘડથી અલગ કર્યા હોય, પોતાના ભાલાથી કેટલાંચ શત્રુઓને

પરાજય કર્યા હોય, એવા ચકવર્તી સમાટ પણ
પ્રભુ મહાવીરની સમક્ષ બે હાથ જોડી વિનયપૂર્વક
કહે છે.

હે ભગવાન ! મારામાં સંયમને સ્વીકારવાની
ક્ષમતા નથી. મને નથી લાગતું કે હું આપની જેમ
પાંચ મહાત્રતોનું પાલન કરી શકીશા, માટે પ્રભુ !
હું સંસારમાં રહીને પાલન કરી શકું, એવા ગ્રતો
મને આપો, એલી ધર્મ સાધનાના નિયમો મને આપો !

ચકવર્તી સમાટ હોવા છતાં એમનામાં
સંયમનું સામર્થ્ય કેમ નથી ?

કેમકે, એમના મનમાં ભય છે, ડર છે !

વીરતા હોય ત્યાં ભય ન હોય, ભય હોય
ત્યાં વીરતા ન હોય.

પ્રભુનો ઉપાસક વીર હોય, શૂરવીર હોય
એ ક્યારેય કાયર કે ડરપોક ન હોય.

જે ડરપોક હોય એ આફિતના સમયે ઘરમાં
છૂપાય જાય અને જે વીર હોય એ સામી છાતીએ
લડવા જાય.

તમે કેવા છો ? તમે ‘વીર’ પ્રભુના વીર
વારસદાર છો કે કાયર છો ?

જે કાયર હોય એ સંસારમાં રહે, જે વીર
હોય એ આત્મયુધ કરે.

જેનામાં ભય હોય એ સંસારમાં રહે,
જેનામાં ભય ન હોય એ ભગવાનના પંથે જાય.

ભય નામનો એક નાનકડો અવગુણ તમને
ભગવાનથી દૂર લઈ જાય છે.

જેનામાં ભય હોય એ ક્યારેય ભગવાનનો
પથ સ્વીકારી ન શકે, ન કોઈને સ્વીકારવામાં
સહાયક બની શકે, ક્યારેક તો કોઈ સંયમ લેતા
હોય એનામાં પણ ભય જગાડી, એને અટકાવી
દે, જ્યારે જે નિર્ભય હોય તે સ્વયં પણ સંયમ
સ્વીકારે અને અન્યને પણ પ્રેરિત કરી સંયમ
લેવરાવે.

**RUSH IN TO THE WORLD OF EXCITING LABELS
SPECIALIALLY DESIGNED FOR YOUR PRODUCT**

SCREEN LAND PRINT INDIA PVT LTD

No.51, Krishnappa Agraharam Street, (Near George Town Co-operative Bank) Kondithope, Chennai - 600 079
TN, India Phone : +91-44-2520 9874 / 2596 / 6791, Email : Info@screenland.in Web : www.screenland.in

Stickers & Holograms

www.screenland.in

Rashmikant Desai - 93240 87750

E-mail : fineeyecare@gmail.com

FINE EYE CARE
Eye Consultants & Optical Gallery

COMPUTERISED EYE TESTING, QUALIFIED OPTOMETRIST,
CONTACT LENSES & LOW VISION CLINIC

Opp. Shankar Cinema , Tilak Nagar, Chembur, Mumbai - 400 089. Tel.: 2527 7444

Since-1954

Hardik Desai - 93210 29293

FINE FINE & ALL FINE TO YOU

FINE VISION
Ophthalmic Optical Equipment & Lenses

384 - M, Dabholkar Wadi, Kalbadevi Road,
Mumbai - 2. Tel.: 2203 7444, 2205 7444, Fax : 2200 7444

Website : www.finevision.in/ E-mail : finevisn@vsnl.com

Balwant G. Parekh 98200 65056

amish.p41@gmail.com

Shantinath Industries

Manufacturing : Lighting Luminaries
Labour Job : Powder Coating and Vitreous Enamelling

Amish B. Parekh 98200 52556

We are manufacturing for all leading Lighting Companies
such as "Wipro Ltd., Bajaj Electricals Ltd.,
Crompton Greaves Ltd.,"

Unit II, B-2/2, Opp. Sanghavi Garden, Sagaoen M.I.D.C Phase
Manpada Road, Dombivli (E), Dist. Thane - 421 204.

સંબંધો તૂટી જાય એનો ભય છે ...

વસ્તુઓ ચોરાય જવાનો ભય છે ...

કોઈ વ્યક્તિનો ભય છે ...

નોકરી છૂટી જાય એનો ભય છે ...

લાગણી ઓછી થઈ જાય એનો ભય છે ...

...વૃદ્ધા થઈ જશો એનો ભય છે

...સુંદરતા ઘટી જશો એનો ભય છે

...મૃત્યુનો ભય છે

...ગરોળીનો ડર લાગે છે

...કૂતરું કરડી જશો એનો ભય છે

....ખાવાના પદાર્થનો ભય છે

ભયથી બનો નિર્ભય

પ્રયોગ :

ભયને દૂર કરવા માટે, ભયમુક્ત થવા માટે પહેલાં ચેક કરો, તમને કોનો કોનો ભય છે, તમારી અંદરમાં શેનો-શેનો ભય છે, જો ભયને જાણશો તો જ ભયને દૂર કરી શકશો.

આંખો બંધ કરી, મનને શાંત કરી, યાદ કરો તમારા ભયને ! તમને કોઈ વ્યક્તિનો ભય છે, તમને સંબંધો તૂટી જાય એનો ભય છે, તમને તમારી વસ્તુઓ ચોરાય જવાનો ભય છે, તમને કોઈની લાગણી ઓછી થઈ જાય એનો ભય છે, તમને તમારી નોકરી છૂટી જાય એનો ભય છે, શેનો-શેનો ભય છે ?

યાદ કરો એક-એક પ્રકારના ભયને !

તમને બિલાડીનો ભય છે, તમને ગરોળીનો ડર લાગે છે, તમને કૂતરું કરડી જશો એનો ભય છે, તમને કોઈ ખાવાના પદાર્થનો ભય છે કે હું આ ખાઈશ તો મને આ થઈ જશો, તમને મૃત્યુનો ભય છે, તમને કેન્સર થઈ જશો એનો ભય છે, તમારી સુંદરતા ઘટી જશો એનો ભય છે, તમે વૃદ્ધ થઈ જશો એનો ભય છે.

તમારી અંદરમાં જેટલાં પણ નાના-મોટા ભય રહેલાં છે તે બધાંને બહાર લાવો. તમારા બધાં જ ભયને પ્રભુ ચરણે અર્પણ કરી ધ્યો.

પ્રભુને પ્રાર્થના કરો...

હે પ્રભુ ! આજે તારો આ બાળ તારા શરણે આવ્યો છે, પ્રભુ ! મારા બધાં ભયને આપના ચરણમાં અર્પણ કરું છું. કેમકે, પ્રભુ ! મારે આપના જેવું Fearless થવું છે. પ્રભુ ! મારે આપના જેવું નિર્ભય થવું છે, આપના જેવું ભયમુક્ત થવું છે !

આ પ્રયોગથી શું થશે ખબર છે ?

કદાચ સંપૂર્ણ ભયમુક્ત નહીં થવાય, પણ જ્યારે-જ્યારે તમારી અંદરમાં ભય આવશે, ત્યારે તમને અમે યાદ આવીશું. જેવી અમારી યાદ આવશે એટલે તરત જ કલીક થશે કે ગુરુદેવે કહું છે, ભય ન રખાય, ભય પાપ છે, ભય મોક્ષમાં અવરોધક છે, મારે કોઈથી ડરવું નથી, મારે ભયમુક્ત થવું છે.

ધીમે-ધીમે ભય ઓછો થવા લાગશે, દૂર થવા લાગશે. ધીરે-ધીરે ભય અયોગ્ય લાગવા લાગશે. અયોગ્ય લાગશે એટલે છોડી શકશો.

તમારા એ ભયને દૂર કરવા પ્રેક્ટીકલ પ્રયોગ કરો.

જો તમને કૂતરાંનો ડર છે તો તમે કૂતરાની બાજુમાં જઈને થોડીવાર ઊભા રહો, એ તમને કાંઈ નહીં કરો. તમને ગરોળીનો ભય લાગે છે,

તમે ગરોળીની પાસે જઈ એની સાથે આરામથી વાતો કરો. ક્યારેક સ્મશાનમાં જઈ અડધી રાતે આરામથી 4 લોગસસનો કાઉસગગ કરીને આવો અને ભાવના ભાવીને આવો કે અહીંયા જેટલાં આત્માઓની વિદાય થઈ છે એ સર્વનું શુભ થાઓ.

જો પ્રયન્ત કરશો તો ભયને જીતી શકશો. જો ભય જીતાશે તો તમને રીયલાઈઝ થશે કે, મને અને ભગવાનને દૂર રાખનારું, દૂર કરનારું કોઈ તત્ત્વ હતું તો તે ‘ભય’ નામનું તત્ત્વ હતું.

આજ સુધી સંયમ નથી લઈ શકયાં એની પાઇપનું કારણ શું છે ? ભય !!

ભગવાનથી દૂર લઈ જનારો કોઈ અવગુણ હોય તો તે ભય છે. ભય અને ભગવાનનું કનેક્શન ક્યારેય નથી થતું.

જે પ્રભુ કે ગુરુને હોય સરન્કર, એના મનમાં કોઈ ન હોય ડર !

બાળક જ્યારે ‘મા’ ના ખોળામાં હોય ત્યારે તેને કોઈનો પણ ડર લાગે ? કોઈનો ભય લાગે ? ના !

એમ, જે પ્રભુના ખોળે હોય, ગુરુના શરણમાં હોય, એને ક્યારેય કોઈનો ડર લાગે નહીં. જેના મનમાં ભય હોય, એ પ્રભુના ખોળે ન હોય !

ભય પાપ છે.

જેમ હિંસા, ચોરી, અસત્ય અને પરિગ્રહ પાપ છે, તેમ ભય પણ પાપ જ છે, ભય એક એવું પાપ છે જે મોક્ષની પ્રાપ્તિ થવા દેંઠું નથી. જ્યાં સુધી વ્યક્તિમાં અંશ માત્ર પણ ભય છે, ત્યાં સુધી તેનો મોક્ષ થતો નથી. બધાં અવગુરો પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો જેટલું અનિવાર્ય છે, તેટલું જ અનિવાર્ય છે ભય પર વિજય પ્રાપ્ત કરવો !

ભય ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કેવી રીતે કરી શકાય ? ભયને દૂર કરવાનો ઉપાય શું ?

વર્ષોથી ધર્મ ધ્યાન કરો છો અનેક અવગુણોને દૂર કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. કોધમાં પાપ છે એટલે મારે કોધ કરવો નથી, મારે કોઈ સાથે વાદ-વિવાદ કરવા નથી, મારે ખોટું બોલવું નથી, મારે મારા પરિગ્રહને ધીમે-ધીમે ઘટાડવો છે, મારે રાગ-ક્ષેત્ર કરવા નથી, મારે સહન કરવું છે, મારે જતું કરવું છે, મારે કોઈ સાથે અબોલા રાખવા નથી, મારે બધાંને ક્ષમા આપવી છે, આવું ધાણું બધું વિચાર્યું, ધાણું બધું કર્યું, પણ ક્યારેય એ નથી વિચાર્યું છે મારે ભયથી મુક્ત થવું છે, મારા ભગવાન નિર્ભય હતાં, મારે પણ નિર્ભય બનવું છે, ભયને ભગવાને પાપ કહું છે તો મારે એ પાપ કરવું નથી, મારે મારા મનમાં કોઈપણ પ્રકારનો ડર રાખવો નથી, હું પ્રભુ મહાવીરનો અંશ અને વંશ છું, મારા પ્રભુ ભયમુક્ત હતાં તો હું કેમ ભય રાખી શકું ?

ક્યારેય વિચાર્યું છે આવું ? ના !

કેમકે, ભય પાપ છે, એ જ ખબર ન હતી.

હવે ખબર પડી ગઈ કે ભય પણ પાપ છે.

ભગવાને તો ત્યાં સુધી કહું છે કે, જેટલું પાપ કરતલનું એટલું જ પાપ ભયનું છે !

ભય પાપ છે, ભય મોહનો ઉદય છે, ભયના

કારણે જ વ્યક્તિ ઘણીવાર અસત્ય વચનનું ઉચ્ચારણ કરે છે. ભયના કારણે વ્યક્તિ ક્યારેક કોધિત થઈ જાય છે, ભયના કારણે વ્યક્તિ ઘણીવાર અયોગ્ય માર્ગ જાય છે.

આવા આ ભયને જીતી કેવી રીતે શકાય ?

ભયને જીતવાનો ઉપાય શું ?

1. મોહનીય કર્મ પર કંટ્રોલ કરવાથી....
2. ધ્યાન સાધના કરવાથી....
3. ગુરુ પાસે કન્ફેશન કરવાથી, ગુરુકૃપાથી ! જે ભગવાન મહાવીરે ભયને પાપ કહું છે, એ જ ભગવાન મહાવીરે ભયને જીતવાનો પણ એક શ્રેષ્ઠ ઉપાય બતાવ્યો છે.
4. એ ઉપાયનું નામ છે શરણાગતિ !

જ્યારે વ્યક્તિ કોઈ સક્ષમ અને સમર્થ વ્યક્તિની શરણાગતિનો સ્વીકાર કરી લે છે, ત્યારે તેના મનમાં રહેલો ભય દૂર થઈ જાય છે, તે સુરક્ષિતતાનો અહેસાસ કરે છે.

તમે રસ્તામાં જઈ રહ્યા હો અને કોઈ ગુંડા જેવી વ્યક્તિ તમારી પાછળ પડી હોય, તમને પરેશાન કરતી હોય, ત્યારે તમે કેવા ડરી જાવ ? તમે કેટલાં ભયભીત થઈ જાવ અને મનમાં કેટલાંય વિચારો પણ આવી જાય ! બરાબર એ જ સમયે તમને સામે પોલીસ દેખાય, તમે ઉતાવળો પગલે ચાલીને પોલીસની બાજુમાં ઊભા રહી જાવ, ત્યારે શું થાય ? ત્યારે તમારો ભય, તમારો ડર દૂર થઈ જાય !

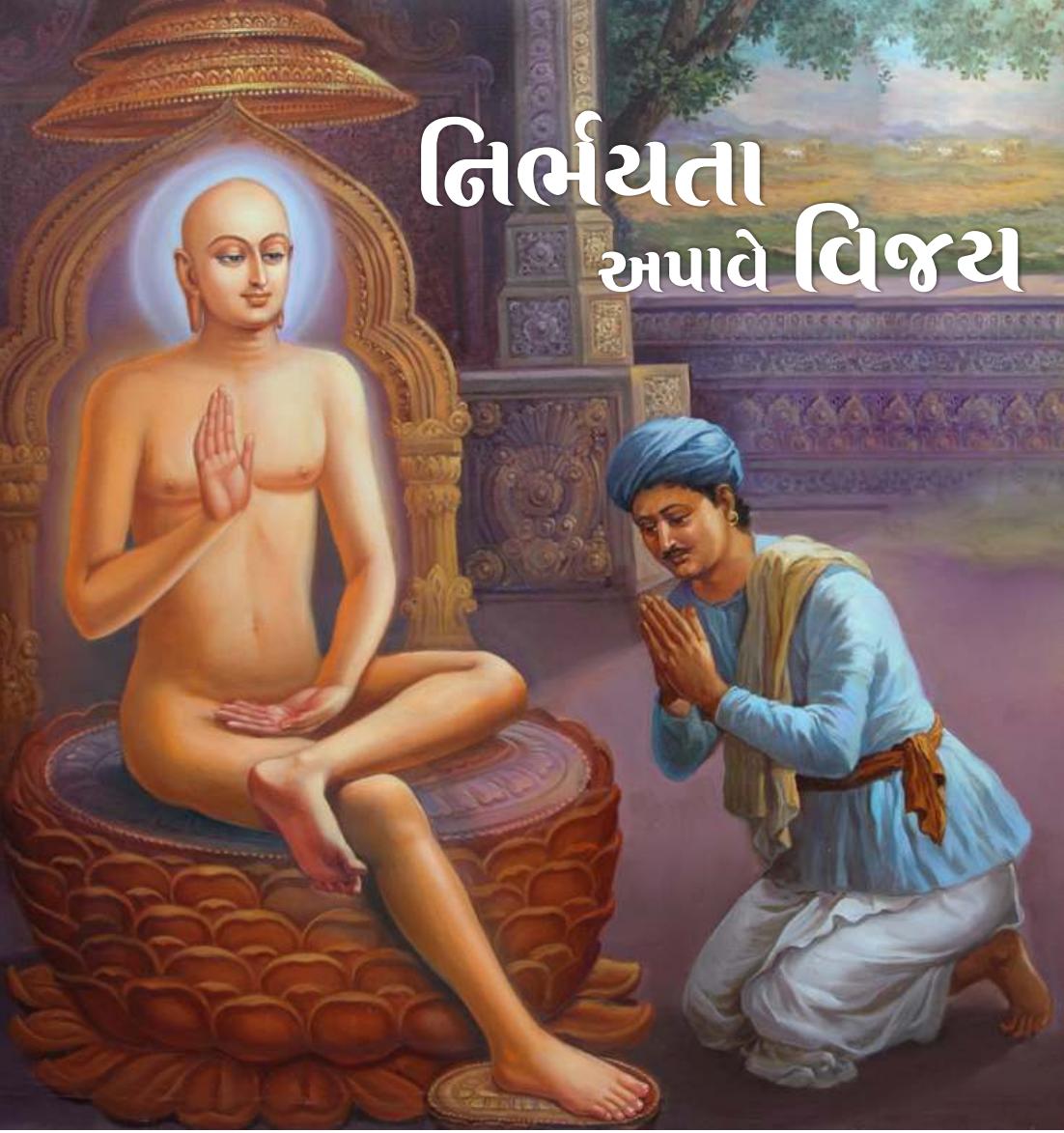
કેમ ? કેમકે, ત્યારે તમે પોલીસના શરણામાં છો. તમે પોલીસની શરણાગતિ સ્વીકારી છે. તમને ખબર છે કે તમે કોઈ સમર્થની પાસે છો, એટલે હવે ડરવા જેવું નથી.

જેણે સમર્થનું શરણું લીધું હોય છે, તે પોતાના ભયને જીતી શકે છે.

ભયમુક્તિનો ઉપાય

નિર્ભયતા અપાવે વિજય

સમર્થનું શરણું કેવી રીતે નિર્ભય બનાવે છે અને એ નિર્ભયતા કેવી રીતે વિજય પ્રાપ્ત કરાવે છે, એના જૈન ઉપદેશ ગ્રંથ આગમમાં અનેક પાત્રોના સત્ય દષ્ટાંત આપ્યાં છે, પ્રભુવીરના ઉપાસકો કેવા વીર હોય એમના જીવન પ્રસંગો આપ્યાં છે. એવા અનેક પ્રસંગોમાં એક પ્રસંગ છે સુદર્શન શ્રાવકનો !

તે સમયે રાજગૃહી નગરીમાં પ્રભુના અનન્ય

ઉપાસક સુદર્શન શ્રાવક રહેતાં હતાં. પ્રભુ મહાવીર પ્રત્યે એમને અનન્ય ભક્તિ અને શ્રદ્ધા હતાં.

એક દિવસ એમને સમાચાર પ્રાપ્ત થાય છે કે, પ્રભુ મહાવીર રાજગૌરી નગરીની બહાર ઉધાનમાં પદ્માર્થ છે. પ્રભુ આગમનના સમાચાર સાંભળી એમના રોમ-રોમ ઉલ્લાસિત થઈ જાય છે અને પ્રભુદર્શન માટે ઉત્સુક થઈ જાય છે.

સુદર્શન શ્રાવકની જેમ નગરીની એક-એક

વ્યક્તિને પ્રભુ પદ્માર્થના વધામણા મળે છે. શું બધાં પ્રભુદર્શન માટે ઉત્સુક હશે ? શું બધાં પ્રભુદર્શન કરવા જશે ? કેટલાં શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ પ્રભુદર્શન કરવા જાય છે ? એક પણ નહીં !

જે નગરીમાં પ્રભુ મહાવીરે 14-14 ચાતુર્માસ કર્યા, કેટલાંય આત્માઓને પ્રતિબોધિત કર્યા, એવા પ્રભુ પદ્મારતાં એક પણ વ્યક્તિ એમના દર્શન કરવા નથી જતી, શા માટે ?

કેમકે, તે દરેકના મનમાં ભય છે, દરેકના મનમાં ભય છે કે પ્રભુના દર્શન કરવા જઈશું તો દર્શન તો થશે કે નહીં, તે ખબર નથી, પણ જીવતાં પાછા નહીં આવીએ એ પાકી ખબર છે.

કોનો ભય છે રાજગૃહીના નગરજનોને ?

નગરજનોને ભય છે અર્જુનમાળીનો... એ અર્જુનમાળીનો જે રોજની સાત-સાત હત્યા કરે છે. કેમકે, તે એની પત્ની સાથે થયેલાં દુઃવ્યવહારથી ખૂબ જ કોધિત છે, એની અંદરમાં કોઈ દેવી પ્રકોપ હતો અને એણે સંકલ્પ કર્યો હતો, હું રોજની સાત હત્યા કરીશ, તો જ મને ચેન મળશે.

અર્જુનમાળીના આવા સંકલ્પ અને કોધથી ડરીને નગરના દ્વારા પણ બંધ જ રાખવામાં આવતાં હતાં અને અર્જુનમાળીના ભયથી કોઈ નગરની બહાર જવાની હિંમત કરતું ન હતું.

પ્રભુના દર્શન કરવા જવાની ઈચ્છા તો ઘણાને થાય છે, પણ મનમાં ભય છે અર્જુનમાળીનો ! એટલે એક પણ વ્યક્તિ પ્રભુના દર્શન કરવા જવા તૈયાર નથી. સ્વયં તીર્થકર પરમાત્મા પદ્માર્થ હોવા છતાં ભયના કારણે બધાં દર્શનથી વંચિત રહે છે. બધાંના મનમાં એક જ ભય હતો, કે હું ભગવાનના દર્શન કરવા જાઉં અને કયાંક અર્જુનમાળી રસ્તામાં મારી હત્યા કરી નાંખે તો !

કેટલાંય તો ભગવાનને ઘરે બેઠાં-બેઠાં જ

વંદના કરે છે અને પ્રભુને પ્રાર્થના કરે છે.

હે પ્રભુ ! આપ તો કેવળજ્ઞાની છો, આપ આપના જ્ઞાનમાં જોઈ શકો છો, હું આપને ભાવથી વંદના કરું છું, પ્રભુ ! મારી વંદનાનો સ્વીકાર કરજો... સ્વીકાર કરજો !

સાચો શ્રદ્ધાવાન શ્રાવક ક્યારેય દૂર બેઠાં-બેઠાં પ્રભુને વંદના ન કરે, પ્રભુ નગરીના બહાર પધાર્ય હોય અને ઘરમાં બેઠાં-બેઠાં પ્રભુના દર્શન ન કરે... એ તો પ્રભુ પધાર્યના સમાચાર મળતાં જ પ્રભુના દર્શન કરવા દોટ ખૂકે, પ્રભુના સાંનિધ્યમાં જવા તલપાપડ થાય, ‘મારી નગરીમાં મારા પ્રભુ પધાર્ય હોય અને હું ઘરમાં બેસી રહું ? ના... ના ! મારું જે થવું હોય તે થાય ! અર્જુનમાણીને જે કરવું હોય તે કરે. હું તો મારા પ્રભુનો ઉપાસક છું. હું મારા પ્રભુનો વારસદાર છું. મને કોઈનો ડર નથી. મારા મનમાં કોઈ ભય નથી. કેમકે, મેં પ્રભુનું શરણું સ્વીકાર્ય છે. હું તો મારા પ્રભુના દર્શન કરવા અવશ્ય જઈશ.’

કોણ વિચારે છે આવું ?

આવું વિચારે છે સુદર્શન શ્રાવક ! માત્ર વિચારતાં નથી પણ ખરેખર ઘરની બહાર નીકળે છે. એ જ સમયે એમના માતા-પિતાને ખબર પડે છે, તેઓ એમને જતાં રોકે છે અને કહે છે, બેટાં ! તું નહીં જા ! ગામની બહાર અર્જુનમાણી એનું મુદ્દગર લઈ હત્યા કરવા તૈયાર જ ઊભો છે, એ તને મારી નાંખશે. બેટા ! તું નહીં જા ! તું અહીંથી જ ભાવથી પ્રભુના દર્શન કરી લે ! પિતા પણ દરવાજો રોકીને કહે છે, બેટાં ! અમે તને નહીં જવા દઈએ. તું અમારી વાત માનીને રોકાઈ જા !

સુદર્શન શ્રાવકે શું કરવું જોઈએ ?

માતા-પિતાનું માનવું જોઈએ કે નગરીની બહાર ઉધાનમાં બિરાજમાન પ્રભુના દર્શન કરવા

જવું જોઈએ ?

ફરી માતા વિનવે છે અને રડતાં-રડતાં કહે છે, બેટા ! અર્જુનમાણી તને છોડશે નહીં, એ ખૂબ જ કોધમાં હોય છે, બેટા સુદર્શન ! માની જા, તું અમારો એકનો એક દીકરો છે, તને કાંઈ થશે તો અમારું શું થશે ?

સુદર્શન શું કરશે ? માની જશે ? પિતા આટલું વિનવતાં હોય, માતા આટલું રડતી હોય તો માની જવું જોઈએ કે ન માનવું જોઈએ ? જ્યાં સ્વયં પ્રભુ મળતાં હોય, તીર્થકર પરમાત્મા મળતાં હોય, જનમ-જનમના તારણહરા મળતાં હોય, ભવોભવના ઋષાનુંબંધવાળા પ્રભુ મળતાં હોય ત્યારે માત્ર આ ભવ પૂરતાં મળેલાં સંબંધોમાં અટવાવું જોઈએ નહીં.

સુદર્શન શ્રાવક ખૂબ જ વિનયપૂર્વક અને મક્કમ નિર્ણય સાથે માતા-પિતાને કહે છે,

‘મારા પ્રભુ... મારા ભગવાન પધાર્ય હોય અને હું દર્શન વિહોણો રહું ? હું એમના સાંનિધ્ય વિહોણો રહું ? હું એમની જ્ઞાનવાણીના શ્રવણ વિહોણો રહું ?

ના, મા ! ના ! હું મારા પ્રભુના દર્શન કરવા જઈશ. મને જવા ધ્યો, મને રોકશો નહીં !

હે પિતાજી ! હું મારા પ્રભુના દર્શન કરવા જાઉ છું, મેં પ્રભુનું શરણ સ્વીકાર્ય છે. મને વિશ્વાસ છે, મારા પ્રભુ મારી રક્ષા કરશે. મેં પ્રભુની શરણાગતિ સ્વીકારી છે એટલે મને અર્જુનમાણીનો ભય નથી કે નથી મને એ ભય કે એ મારી હત્યા કરી નાંખશે તો !

જે મસ્તક પ્રભુ ચરણમાં મૂકાયેલું હોય, એને ક્યારેય કોઈનો ભય ન હોય.

જે માથું પ્રભુ કે ગુરુના ચરણમાં સોંપાયેલું નથી હોતું, એ માથામાં જ ભય હોય છે.

સુદર્શન શ્રાવક જાય છે. નગરીના દરવાજા પાસે પહોંચે છે, ત્યાં કારપાળ અમને રોકે છે, પણ સુદર્શન શ્રાવકનો દઢ નિર્ણય જોઈ દરવાજા ખોલી દે છે, જેવા નગરીની બહાર નીકળે છે ત્યાં જ સામે કોધથી કંપિત અર્જુનમાણી માર-માર કરતો તેમની નજીક આવે છે.

સુદર્શન શ્રાવક શું કરશે ?

તમને કોઈ હત્યારો આવી રીતે મારવા આવે તો તમે શું કરો ? ત્યાંથી ભાગી જાવ કે ઊભા રહો ? ભાગી જાવ !

કહેવાય છે કે, સુદર્શન શ્રાવક ત્યાં ને ત્યાં ‘નમોત્થુણાં’ની મુક્રામાં બેસી જાય છે અને નમોત્થુણાંની સ્તુતિ કરવા લાગે છે.

નમોત્થુણાંની મુક્રામાં બેસી, નમોત્થુણાંની સ્તુતિ કરવી, એ ભયને જીતવાનો ઉપાય છે.

જેમની અંદરમાં ભય હોય, જેમને કારણ વિનાનો ડર લાગતો હોય, જેમને કોઈ પણ કામનો ડર લાગતો હોય, પરીક્ષાનો ભય હોય ઈન્ટરવ્યુનો ભય હોય, એ જો 27 વખત નમોત્થુણાંની સ્તુતિ કરે, ભાવથી અને શ્રદ્ધાથી સાધના કરે તો તે નિર્ભય થવા લાગે, તે સ્ટ્રોંગ થવા લાગે, તે મક્કમ થવા લાગે, એ સત્ય વક્તા બનવા લાગે અને તેને કોઈનો પણ ડર ન લાગે.

જે બાળક પણ નમોત્થુણાં કરતો હોય એને ક્યારેય પરીક્ષાનો fear ન આવે. જે માતા-પિતા પોતાના બાળકને નમોત્થુણાંની આરાધના કરાવતાં હોય, એમના બાળકો ક્યારેય રડતાં-રડતાં કે ફરિયાદ લઈને ઘરે ન આવે, કેમકે, નમોત્થુણાંની આરાધનાના કારણે એ કાયર નહીં નિડર બની ગયાં હોય, સ્ટ્રોંગ બની ગયા હોય.

જૈનધર્મમાં જીવન ધર્તરના અનેક પોઈન્સ્ આપ્યાં છે એમાં એક પોઈન્ટ છે, નમોત્થુણાંની

આરાધના કારા ભયને છુતવાનો, નિર્ભય બનવાનો !

સુદર્શન શ્રાવકને કરવા હતાં દર્શન ભગવાનના અને અત્યારે થઈ રહ્યાં હતાં દર્શન ભયના ! પણ એને વિશ્વાસ હતો કે મેં પ્રભુનું શરણું લીધું છે એટલે હું મારા ભયને છુતી લઈશ, મારા ભય પર વિજય પ્રાપ્ત કરીશ. એણે તો ખૂબ જ ભાવથી અને પૂર્ણ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસથી નમોત્થુણાંની આરાધના શરૂ કરી દીધી.

નમોત્થુણાં, અરિહૃતાણાં, ભગવંતાણાં...
નમો જિયાણાં, જિયભયાણાં...

અને એમની આસપાસ સાડા ત્રણ ફુટના વિસ્તારમાં એક સુરક્ષા ચક સર્જય ગયું, એક મેળેટીક ફીલ્ડ સર્જય ગયું, મંત્રના ડિવાઈન પાવર્સના લેયર્સ સર્જય ગયાં. જેવું અર્જુનમાળીએ પોતાનું મુદ્રગર સુદર્શન શ્રાવકને મારવા ફેંક્યું ત્યારે શું થયું ?

એ મુદ્રગર સુદર્શન શ્રાવકને ટચ કર્યા વિના જ એ મેળેટીક ફીલ્ડની બહાર જ પડી ગયું ! અર્જુનમાળી એ ફરી મુદ્રગર ઉઠાવી ફરી સુદર્શનને મારવા ફેંક્યું, ફરી એ મેળેટીક ફીલ્ડની બહાર જ પડી ગયું.

આગમમાં વાત આવે છે, અર્જુનમાળીનો કોધ શાંત થઈ જાય છે, એ પણ સુદર્શન શ્રાવક સાથે પ્રભુ મહાવીરના દર્શન કરવા જાય છે, પ્રભુ પાસેથી બોધ પ્રાપ્ત કરી, ત્યાં જ દીક્ષા લઈ અર્જુનમુનિ બની જાય છે અને સમતા અને સહનશીલતા બારા સકલ કર્મનો કષય કરી મોક્ષગતિને પ્રાપ્ત કરે છે.

સુદર્શન શ્રાવકે પ્રભુનું શરણું સ્વીકાર્યું હતું એટલે એ ભય પર વિજય પ્રાપ્ત કરી શક્યાં અને પ્રભુના દર્શન, વાણી અને સાંનિધ્યને પ્રાપ્ત કરી શક્યાં.

“ ગુરુના ચરણ જ જેબે પોતાનું ઘર લાગે અને ચરણ સિવાયનું બધું રેણી લાગે, અને જ રિષ્ય કહેવાય.

”

જે સીતા રાવણનું
મોહું જોવા પણ ન
હતી ઈચ્છતી, જેને
રાવણના નામ માત્ર પ્રત્યે
આણગમો હતો, તે જ સીતા
અત્યારે સીતાનો ભવ પૂરો
કરી દેવલોકમાં છે અને ત્યાંથી
આવતી ચોવીસીમાં રાવણના
ગણધર બનશે.

જેમ ગૌતમને મહાવીર ત્વામી વિના
કાંઈ ગમે નહીં, રૂચે નહીં,
તેમ ત્યારે સીતાને રાવણ સિવાય
કાંઈ ગમશે નહીં, કાંઈ રૂચશે નહીં.

ભગવાને
12 ભાવના બતાવી છે,
એમાં એક છે
સંસાર ભાવના !
અનિત્ય અને અશરણનો સંયોગ
એટલે સંસાર ભાવના !

સંબંધોનું
શિર્ષાસન થઈ જશે.
જે ગમતાં ન હતાં,
એના સિવાય
કોઈ ગમશે નહીં.
જેની સાથે જીવવાની એક ક્ષણ
પણ આણગમો કરાવતી હતી,
હું દરેક ક્ષણ
ગમો કરાવનારી બનશે.

સંસાર ભાવનાની વાતપિકતા આ જ છે,
કાંઈપણ બની શકે છે, આ સંસારમાં બધું જ
શક્ય છે. જેના પ્રત્યે અતૂટ વિશ્વાસ હોય તે જ
વિશ્વાસધાતી બની શકે છે અને જેના પ્રત્યે જરા
પણ વિશ્વાસ ન હોય એ વિશ્વાસુ પણ બની શકે છે.

ભય ઉત્પન્ન કરવામાં નિમિત્ત કોણ હોય છે ? કોણ સૌથી વધારે Fear આપે ? સૌથી વધારે Fear આપવાવાળા કોઈ હોય તો એ છે માતા-પિતા !

મમ્મી બહુ જ નાનપણથી, બાળક હજુ તો ઘોડિયામાં હોય ત્યારથી ડરાવતી હોય, સૂઈ જા નહીં તો બાવો આવશે, બિલાડી આવશે, કૂતરું આવશે. બાળક થોડું મોટું થાય એટલે પિતા કહે, બેટા, ધ્યાનથી જજે, સાઈકલ બરાબર ચલાવજે, થોડાં વધારે મોટા થાય એટલે કહે, ઘરે જદ્દી આવી જજે, કાર ધીમી ચલાવજે !

વડીલોના આવા વાક્યો નાનપણથી બાળકના મનમાં એક ડર ઊભો કરી દે છે.

‘સૂઈ જા... નહીં તો બિલાડી આવશે !’

મમ્મીને ખબર જ છે કે અહીંયા કોઈ બિલાડી છે જ નહીં, કાઈ બિલાડી આવવાની નથી અને કદાચ ક્યાંકથી આવી પણ જાય તો બાળકને કાંઈ કરવાની નથી, છતાં પારશામાં સૂતેલાં નાનકડાં બાળકના મનમાં બિલાડીનો ડર પેદા કરી દે છે, બિલાડીનો ભય ઊભો કરી દે છે.

નાનપણમાં ઊભા કરેલાં આવા ભયનું પરિણામ ક્યારેક બહુ મોટું પણ આવી શકે છે.

એક બહુ બહાદુર અને વીર યોધા હતો. એની પાસે મોટું સૈન્ય હતું. એમણે એક પછી એક એમ અનેક રાજ્યો જીતી લીધાં હતાં. હવે જે રાજ્યને જીતવા જઈ રહ્યાં હતાં. એ રાજ્યના પ્રધાન ચતુર હતાં, એમણે વિચાર્યુ, આ વીર યોધાને જીતવાની અમારી કોઈ ક્ષમતા નથી. એની પાસે બળ છે, તાકાત છે, સૈન્ય છે. અમારી પાસે એવી કોઈ તાકાત નથી કે જેના આધારે અમે એને જીતી શકીએ. એમને જીતવા માટે કણનો ઉપયોગ કરવો પડશે.

પ્રધાને તપાસ શરૂ કરી, આ યોધાને શું ગમે છે, શું ગમતું નથી, કયાં એની તાકાત છે અને કયાં એના વીક પોર્ટિન્ટસ્સ છે. તપાસ કરતાં જણાયું કે આ વીર યોધાને બિલાડીનો ભય છે. બિલાડીથી એ ખૂબ જ ડરે છે. આ વાત જાણતાં જ પ્રધાનના ચહેરા પર એક માર્મિક સ્મિત આવી ગયું, જાણે વિજય પ્રાપ્ત કરવાની માસ્ટર કી હાથમાં આવી ગઈ.

બે દિવસમાં એમણે તૈયારી કરી લીધી, બે દિવસ પછી જ્યારે યુધ્ય શરૂ થયું અને છાવણીમાં એ યોધા પોતાના સૈન્ય સાથે આવ્યો ત્યારે થોડીવાર તો સામસામી લડાઈ ચાલી. જ્યારે બધાં લડાઈમાં લીન હતાં ત્યારે પ્રધાને ચૂપચાપ એક સાથે ઘણી બધી બિલાડીઓને યુધ્યના મેદાનમાં છોડી દીધી. બિલાડીઓ આમથી તેમ દોડવા લાગી.

અચાનક જ પેલા યોધાની નજર બિલાડી પર પડી, એ ડરથી ધૂજવા લાગ્યો અને કાંઈ પણ વિચાર્ય વિના ડરમાં ને ડરમાં યુધ્યનું મેદાન છોડી ભાગવા લાગ્યા અને બરાબર એ જ સમયે સામેવાળાના તીરનો શિકાર બની ગયાં.

વિચાર કરો,
એ યોધા હાર્યો તો કોના કારણે હાર્યો ?
શત્રુઓના કારણે કે ભયના કારણે ?
એના ભયના કારણે કે એના મમ્મીના કારણે ?

એની હાર માટે જવાબદાર કોણ બન્યું ?

જો એના મમ્મીએ નાનપણમાં, ઘોડિયામાં જ બિલાડીનો ડર ન બતાવ્યો હોત તો ? તો આજે એ બિલાડીને જોઈને યુધ્યના મેદાનમાંથી ભાગ્યો ન હોત, ભાગ્યો ન હોત તો શત્રુના તીરનો શિકાર ન બન્યો હોત અને શત્રુના તીરનો

ભય અપાવે પરાજય

શિકાર ન બન્યો હોત તો વિજયી બન્યો હોત !

બિલાડી જેવા પ્રાણીનો ભય એક વીર યોધાને પરાજય અપાવી ગયો.

ચાદ રાજજો,

નાનપણમાં બાળ માનસમાં ફીટ કરેલી ભયની મેમરીજ ક્યારેક મોટા થયાં પછી પણ જતી નથી અને નિમિત્ત મળતાં જ બહાર આવ્યા વિના રહેતી નથી.

હર એક વ્યક્તિની ઝંખના હોય છે સ્વતંત્રતા. સ્વતંત્રતા એટલે શું ?

સ્વતંત્રતા એટલે પોતાનો પોતાની ઉપર કંટ્રોલ, પોતાનો પોતાની ઉપર અધિકાર.

મોટાભાગની વ્યક્તિનો સુખ કે દુઃખનો આધાર બીજા જ હોય છે. જો સામેવાળા ખુશ રાખે તો તમે ખુશ અને સામેવાળા નારાજ તો તમે પણ નારાજ. મોટાભાગના લોકોના કાર્ય પણ પોતાના ડિસીશન પ્રમાણે નહીં પણ બીજાના સજેશન પ્રમાણે થતાં હોય છે. એટલે બધાં જ બીજાના આધારે બંધાયેલા છે. ભાગ્યે જ કોઈ હશે જે સ્વતંત્ર હશે, એની વિચારધારા સ્વતંત્ર હશે અને એ પોતાના મનની ઈચ્છા પ્રમાણે જીવતાં હશે.

લાઇફમાં એક પોતીસી હોવી જોઈએ.

સાજેશન બધાંનું, ડિસીશન સ્વનું. સાંભળવું બધાંનું, કરવું મનનું !

બીજુ વાત, તમારા ચહેરા પરની ખુશી અને તમારા ચહેરા પરના દુઃખનો કંટ્રોલ કોના ઉપર છે ? એ છે તમારી મેમરીઝ પર.

એકવાર તમારી મેમરીમાં ફીટ થઈ ગયું કે આ વ્યક્તિ ખરાબ છે, પછી તે ગમે તેટલી સુધરી જાય અને ગમે તેટલાં સારા કામ કરે તો પણ તમને એની સારપ ન દેખાય, કેમકે, મેમરીમાં એની ખરાબ છાપ પડી ગઈ છે.

એટલે તમારા સુખ અને દુઃખ જેટલાં તમારી આસપાસની વ્યક્તિઓ, એમના સૂચનો અને એમના અભિપ્રાયો સાથે જોડાયેલાં છે એટલાં જ તમારી મેમરીઝ સાથે પણ જોડાયેલાં છે.

સ્વતંત્રતાની અનુભૂતિ કરવી હોય તો સર્વ પ્રથમ અંદરમાં પડેલી ભૂતકાળની બધી મેમરીઝથી સ્વતંત્ર થવાની જરૂર છે. જ્યાં સુધી

મેમરીઝની જેલમાંથી મુક્તિ

એ મેમરીઝ છે ત્યાં સુધી તે વારંવાર તમને પીન્ય કરશે, આ વ્યક્તિ સાચી છે, આ ખરાબ છે, આ શાક ભાવતું નથી, આ મિઠાઈ મસ્ત છે. કલાસમાં એક ટર્મનું પરિણામ સારું ન આવ્યું એટલે એક નેગેટિવ ભાવ ફીક્સ થઈ ગયો, મારું રીઝલ્ટ તો આવું.

મેમરીઝની જેલમાંથી મુક્ત થવાની પ્રોસેસ એટલે ભગવાન મહાવીર જેવા બનવાની પ્રોસેસ. આ છે મેમરીઝનું બંધન.

જે આ મેમરીઝના બંધનથી મુક્ત થાય તે જ સાચી સ્વતંત્રતાનો આનંદ માણી શકે.

જે આ મેમરીઝની જેલમાંથી બહાર નીકળે તે જ મુક્ત ગગનનો આસ્વાદ અનુભવી શકે. જ્યાં સુધી મેમરીઝની જેલમાં છો ત્યાં સુધી તમે જ તમને નેગેટિવ સજેશન આપતા રહો છો.

ભગવાન કહે છે, આ જગત આપું પરિવર્તનશીલ છે. સમય અને સંજોગો પ્રમાણે બધું જ બદલાતું હોય છે. ગઈ કાલે જ્યાં

કુંપટપદી હોય ત્યાં આજે આલીશાન મકાન પણ બંધાય જાય છે, જો મકાનની દિવાલ બદલાય શકે તો વ્યક્તિના મન અને વ્યવહાર પણ બદલાય શકે ને ! માટે જ, તમે તમારા કોઇપણ ડિસીશન, નેગેટિવ સજેશન વિના હ્યો.

પરીક્ષાની તારીખ જાહેર થાય એટલે મોટા ભાગના વિદ્યાર્થીના મનમાં વિચાર આવે આ વખતે મારું રીઝલ્ટ કેવું આવશે ? મને કેટલાં માર્ક્સ આવશે ? હું પાસ તો થઈ જઈશ ને ?

તમે ને તમે જ તમારી જાતને નેગેટિવીટીની જેલમાં નાંખો છો. બીજાના સજેશન કરતાં પણ પોતાની મેમરીઝના સજેશન, ડિસીશન લેવામાં રહસ્યપૂર્ણ રોલ ભજવતાં હોય છે. બની શકે છે 5th સ્ટાર્ટમાં તમારા માર્ક્સ ઓછા આવ્યા હોય, 6th સ્ટાર્ટમાં બીમારી કારણ રૂપ બની હોય અને 7th સ્ટાર્ટમાં બીજો પ્રોલ્યેમ આવ્યો હોય એટલે પરિણામ નબજું આવ્યું હોય એનો અર્થ એ નથી કે આઠમાં ઘોરણામાં પણ ખરાબ જ આવે, સારું પણ આવી શકે છે. પણ મેમરીઝમાં ફીટ થઈ ગયું છે એટલે નેગેટિવ વિચાર જ આવે.

હવે, સંકલ્પ કરવાનો છે, મારે આ નેગેટિવીટીની જેલમાંથી મુક્ત થવું છે. મારે પોઝિટિવ બની, સ્વતંત્રતાનો અનુભવ કરવો છે.

મોટા ભાગો વ્યક્તિ ભૂતકાળની મેમરીઝના આધારે જીવે છે અથવા ભવિષ્યની કલ્યાણમાં જીવે છે. જે વર્તમાનમાં જીવે છે તે જ સુખી જીવન જીવે છે. ન ભૂતકાળને યાદ કરવાનો, ન ભવિષ્યની કલ્યાણ, વર્તમાનના આનંદને અનુભવવાનો.

ભૂતકાળની મેમરીઝના આધારે જીવવું એટલે મેમરીઝની જેલના કેદી બનીને જીવવું.

...મેમરીઝને

ડિલીટ કરીએ...

મેમરીજ જ મોટાભાગે મનને ડિસ્ટર્બ કરે છે અને મન ડિસ્ટર્બ થાય એટલે લાઇફ પણ ડિસ્ટર્બ થાય.

જે ભૂતકાળની મેમરીઝમાં જીવતાં હોય તેની ઓરા પણ ગે હોય. તેના વાઇબ્રેશન્સ પણ નેગેટિવ હોય. જે પોઝિટિવ હોય તેની ઓરા અને એના વાઇબ્રેશન્સ પણ પોઝિટિવ હોય.

માનો કે તમે શાંતિથી, ધ્યાનથી પ્રવચન સાંભળતા હો, એ જ સમયે કોઈ એવી વ્યક્તિ ત્યાં આવે, જેની સાથે તમારે કોઈ અશબનાવ હોય કે કોઈ પ્રોબ્લેમ હોય, હવે એ વ્યક્તિ સાથે તમારી મેમરીજ કનેક્ટ થઈ ગઈ અને તમારું ધ્યાન પ્રવચનમાંથી કયાં ગયું? એ વ્યક્તિમાં! તમારા મનમાં વિચાર પણ આવી ગયો, અરે! આ અત્યારે અહીંયા? અહીંયા કેમ? એટલે જે શાંતિથી તમે પ્રવચન સાંભળતા હતાં એ તો ડિસ્ટર્બ થઈ ગયું અને તમારું મન પણ અશાંત થઈ ગયું.

હવે માનો કે, તમે તમારી મેમરીઝમાંથી એ વ્યક્તિને ડિલીટ કરી નાંખી હોત તો? તો એના આવવા પર તમે જરાપણ ડિસ્ટર્બ ન થાત.

ભગવાન મહાવીરે સાડાબાર વર્ષની સાધનામાં શું કર્યું હતું? ભગવાન મહાવીરે ધ્યાન સાધનામાં આંખની સાથે કાન પણ બંધ કરી દીધાં હતાં. ભગવાન મહાવીરને ખબર હતી, જ્યાં સુધી આંખ અને કાન ખુલ્લા હશે ત્યાં સુધી નવું-નવું આવ્યાં જ કરશે. એટલે પહેલાં નવું

આવતું બંધ કર્યું અને પછી જૂની મેમરીઝને ડિલીટ કરતાં ગયાં, પહેલાં આંખ અને કાન બંધ કરી, સંસારથી ડિસકનેક્ટ થઈ ગયાં અને પછી જૂની મેમરીજ ડિલીટ કરી 'સ્વ' થી કનેક્ટ થઈ ગયાં. જેમ-જેમ ભૂતકાળ ભૂંસાતો ગયો, આત્મા શુદ્ધ થતો ગયો.

જેની પાસે કોઈ સ્મૃતિ ન હોય તે જેન હોય તેના ચહેરાની પ્રસન્નતા પણ કંઈક અલગ જ હોય.

ભગવાન મહાવીરના આંખ, કાન અને ઇન્દ્રિયો બંધ થઈ ગઈ એટલે નિમિત્તોની અસરથી પણ મુક્ત થઈ ગયાં નિમિત અને મેમરીજ ભેગા થાય એટલે કમ્પેરીઝન શરૂ થઈ જાય.

યાદ રાખો, મેમરીઝના કારણે તમારી વર્તમાન લાઇફ ડિસ્ટર્બ ન થાય તે માટે મેમરીની જેલમાંથી મુક્ત થવાનો પુરુષાર્થ કરો, તમારી સ્વતંત્રતા તમારી પોતાની જ છે અને પોતાની જ હોવી જોઈએ. એના ઉપર તમારા સિવાય કોઈનો કંદ્રોલ ન હોવો જોઈએ, કોઈનો અધિકાર ન હોવો જોઈએ. તમે કોઈને આધીન ન હોવા જોઈએ.

માત્ર તમારા વિચાર જ સ્વતંત્ર ન હોવા જોઈએ, તમારું આચરણ પણ સ્વતંત્ર હોવું જોઈએ, પોઝિટિવ હોવું જોઈએ.

જેટલી બેડ મેમરીજ સેવ કરશો એટલાં પ્રોબ્લેમ વધારે થશો. જેટલાં પ્રોબ્લેમ્સ વધારે તેટલાં દુઃખી વધારે થશો.

ભગવાન મહાવીરની જેમ મેમરીજ ડિલીટ કરી, મિરર જેવા બનવાનો પ્રયત્ન કરવાનો. મિરરની સામેથી ખસો એટલે મિરર પાછો કલીન. નિમિત આવે પણ નિમિત પૂરું થતાં જ નિમિતની અસરથી પણ મુક્ત!

ધર્મ અને ધર્મની કિયાઓ સામાચિક, પ્રતિકમણ, ઉપવાસ આદિ શું છે?

મેમરીઝને ડિલીટ કરવાની પ્રોસેસ છે.

પ્રતિકમણ કરી ક્ષમા માંગી એટલે ભૂતકાળના રાગ-દ્રેષ અને વેરઝેરને ભૂંસ્યાંનાંથ્યાં.

ઉપવાસ દ્વારા અનાદિકાળના આહારની મેમરીઝને ડિલીટ કરવાની પ્રોસેસ કરી.

એટલે જ ધર્મ સાધનાને શુદ્ધિકરણની પ્રોસેસ કહી છે, શુદ્ધિકરણ થાય એટલે ઓટોમેટિક આત્માઘોર બની જાય.

મેમરીજ સારી કે ખરાબ, શુભ કે અશુભ, બધાંને જ ડિલીટ કરવાની, કેમકે સારી મેમરીજ પણ ખરાબ બની શકે છે.

એક વ્યક્તિએ એક સમયે તમને ખૂબ જ સાચવ્યાં, તમારી સારામાં સારી સંભાળ રાખી, પણ બીજી વખતે સંજોગો અનુકૂળ ન હોવાના કારણે જો એ પહેલા જેવી સંભાળ ન રાખી શકે તો એના પ્રત્યેનો રાગ, દ્રેષ બની શકે છે. માટે જ મેમરીજ માત્રાને ડિલીટ કરી નાંખવાની.

જેવા ભાવ અનું ભવિષ્ય

એક આત્મા જ્યારે આત્મશુદ્ધિના માર્ગ આવે છે, ત્યારે તે પ્રથમ તેના ભાવોને શુદ્ધ કરે છે. ભાવોને વિશુદ્ધ કરનાર છે 'ભાવના'. 'ભાવના' નું મહત્વ શું છે ?

સર્વ પ્રથમ તો ભાવના ભાવોને વિશુદ્ધ કરે છે, ભાવના ભાવોને પ્રબળ કરે છે, ભાવના ભાવોનું ઉદ્વર્ગમન કરાવે છે અને ભાવના જ મુક્તિની સંભાવના બને છે.

આપણે પ્રત્યેક પણ અને પ્રત્યેક ક્ષણ કોઈને કોઈ ભાવમાં હોઈએ છીએ. આપણે ગમે તે ક્ષેત્રમાં હોઈએ, સંસારના ક્ષેત્રમાં કે ધર્મના ક્ષેત્રમાં, આપણી અંદર કોઇ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્રોષ, ઈર્ષા, અદેખાઈ કંઈ ને કંઈ તો ચાલતું જ હોય, એવી એક પણ ક્ષણ ન હોય જ્યારે આપણું મન ભાવ વિહિન હોય. એવી એક પણ ક્ષણ ન હોય જ્યારે આપણે પૂર્ણ શાંતિ અને સંપૂર્ણ સમાધિમાં હોઈએ.

આ ભાવોનું મારણ છે ભાવના !

આપણા મન, વચન અને કાયા જે કાઈ પણ કરે છે તે 'ભાવો' ના આધારે કરે છે અને એ ભાવોને વિશુદ્ધ કરવા માટે છે ભાવના !

જેમ ખરાબ પાણીને શુદ્ધ કરવા ફટકડી હોય છે, તેમ મહિન ભાવોને શુદ્ધ કરવા 'ભાવના' હોય છે.

કોઈ પણ વ્યક્તિ, કાઈ પણ કરતી હશે, સતત એના મનમાં કોઇ હશે અથવા અહ્મૃ હશે, રાગ હશે અથવા દ્રોષ હશે, કોઈ પ્રત્યે ગમો હશે તો કોઈ પ્રત્યે અણગમો, ક્યારેક ખુશી હશે તો ક્યારેક ગમ હશે, ક્યારેક સુખ હશે તો ક્યારેક દુઃખ હશે, કોઈ પ્રત્યે પ્રેમ હશે તો કોઈ પ્રત્યે નફરત, કોઈએ કરેલાં માન-સન્માનથી પ્રસન્નતા હશે તો કોઈએ કરેલાં અપમાનને વાગ્યોળતાં

હશે. સતત કોઈને કોઈ પ્રકારના ભાવ તો ચાલતાં જ હોય.

યાદ રાખવું, 'દરેક ભાવ અનંત ભવનું કારણ હોય છે.'

ભાવ જ આપણા ભવનાશનું કારણ બને છે. ભાવ જ આપણી મુક્તિનું કારણ બને છે. સતત શુદ્ધિનો ભાવ સિદ્ધિ તરફ લઈ જાય છે. સતત કષાય ભાવ સંસારનું પરિભ્રમણ વધારે છે.

ભગવાને બાર પ્રકારની ભાવના બતાવી છે. જો ડેઈલી લાઈફમાં ભાવનાની સમજ અસર કરી જાય તો ત્યાં ને ત્યાં પ્રતિકમણ થઈ જાય, પછી સંવત્તસરી પ્રતિકમણની વધારે જરૂર રહે નહીં.

સંવત્તસરી પ્રતિકમણ શા માટે કરવું પડે ? જ્યારે ડાઘ પડયો હતો ત્યારે ધોવાયો નહીં એટલે !

ભાવના શું કરે છે ? જ્યારે પાપ ત્યારે શુદ્ધિ, એ જ ભાવનાનું કાર્ય છે. કેટલાંક પાપ આપણા હાથમાં નથી તો કેટલાંક પાપ એ પરિસ્થિતિ છે, કેટલાંક પાપ આપણા શોખ છે અને કેટલાંક પાપ આપણે કરીએ છીએ. ભાવના આપણા દરેક પાપને ઘટાડે છે.

ભાવનાની સમજથી અણસમજ અને ગેરસમજ બંને દૂર થાય છે. અણસમજ અને ગેરસમજ જ્યારે દૂર થાય છે ત્યારે હદ્યનું શુદ્ધિકરણ થાય છે.

જગતમાં એક વાત નિશ્ચિત છે કે, જગતમાં બધું અનિશ્ચિત છે.

જે ભાવનાઓનો સ્વીકાર કરે છે, તેની ભાવશુદ્ધિની સાધના સાર્થક થઈ જાય છે. જે ભાવનાઓનો સ્વીકાર કરે છે, તે જતું કરતાં શીખી જાય છે. પકડવું તેનું નામ અધર્મ છે, જવા દેવું તેનું નામ ધર્મ છે.

...અનિત્ય

ભાવના...

ભગવાને પહેલી ભાવના બતાવી છે
“અનિત્ય ભાવના”.

અનિત્ય એટલે બધું ટેમ્પરરી છે, બધું અશાશ્વત છે, કાંઈ કાયમ નથી, બધું ક્ષણિક છે, અત્યાર પૂરતું છે. આ વાત જાણીએ છીએ, સમજીએ છીએ, માનીએ છીએ છતાં પણ અનિત્યમાં નિત્યની ભાવના કરીએ છીએ.

માનો કે, કોઈનાથી કોઈ વસ્તુ તૂટી ગઈ, તરત જ શબ્દો શું આવશે? કેમ તૂટી ગઈ? ધ્યાન ક્યાં હતું?

જો અનિત્ય ભાવનાની સમજ હોય તો તરત જ વિચાર આવે, ‘જેનું સર્જન, તેનું વિસર્જન.’ એ કાચની વસ્તુ હતી અને કાચનો સ્વભાવ તૂટવાનો છે તો તૂટી ગઈ. બીજું એ કાયમ પણ ન હતી. આજ નહીં તો કાલ તૂટવાની જ હતી, તો પણી એના માટે કોઈ અને આવેશ શા માટે કરવાના?

પણ જરાક કયાંક કાંઈ થાય, ઘરમાં કે ફેક્ટરીમાં કાંઈ થાય, એટલે તરત જ ઊંચા નીચા થઈ જઈએ, તરત જ રાગ દેખ શરૂ થઈ જાય, પણ જો એના ઊંડાણમાં જઈ વિચારશો તો તરત જ સમજાશે,

આ જગતમાં તું નિત્ય છે, તારું બધું અનિત્ય છે. તું જેને તારું માને છે તેમાંનું એક પણ નથી તારું કે નથી કાયમ!

આ નિત્ય-અનિત્યની ભાવનાના ઘુંટણ સાથે આત્માનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું છે. ભાવનાની સમજ સાથે સ્વયં પર કંટ્રોલ રાખવાનો છે.

ભગવાને બતાવેલી બાર ભાવના સંસારમાં રહીને પણ મોક્ષ અપાવી શકે એવી માસ્ટર keys છે, સંસારમાં રહીને પણ કર્માને હણવા બનાવી શકે એવી માસ્ટર key છે, સંસારનો ત્યાગ કર્યા વિના પણ સંસાર ત્યાગી બનાવી શકે એવી માસ્ટર keys છે.

માનો કે, કોઈ વ્યક્તિને પહેલાં તમારા માટે ખૂબ જ લાગણી હતી અને હવે નથી. જો તમે અનિત્ય ભાવનાનો સ્વીકાર કર્યો હોય તો તમે પોઝિટિવ વિચારતા હો કે, દરેક લાગણીની બોટલ પર એકસપાયરી ડેઈટ લખેલી જ હોય, કોઈની કોઈ પણ લાગણી કર્યારેય કાયમ ન હોય.

જ્યારે મનમાં આ ભાવ હોય ત્યારે ન ફુઃખ થાય, ન સામેવાળી વ્યક્તિ પ્રત્યે દેખ થાય કે ન જીવ બજો!

બીજી વાત યાદ રાખવાની, કોઈ કનેક્શન કાયમ નથી. ઘર એકનું એક, ઘરવાળા કાયમ ના એક ના એક! આપણો હંમેશાં એમ જ માનતા હોઈએ છીએ કે, આ તો કાયમ મારી સાથે જ રહેવાવાળા છે, આ મકાન આ ઓફિસ, આ ફેક્ટરી તો મારા છે અને કાયમ મારા જ રહેવાના છે.

નિત્યની અજ્ઞાનતા એ જ સૌથી મોટામાં મોટું દૂબાડનારું તત્ત્વ છે.

આ અણસમજના કારણે જ સંસારમાં ભટકતા રહીએ છીએ. કોઈ પણ વ્યક્તિ, વસ્તુ કે વાતાવરણ કાયમ નથી. કોઈની સાથેનું કનેક્શન પણ કાયમ નથી. કોઈ સંબંધ કાયમ નથી. પદાર્થ કાયમ છે પણ પદાર્થ મારો કાયમ નથી.

જેમકે, રૂપિયાનો સિક્કો!

રૂપિયાનો સિક્કો કયારેય કોઈનો ન હોય. જેટલો સમય જેના જિસ્સામાં હોય તેટલો જ સમય તેનો હોય. આજે મારા જિસ્સામાં છે કાલે કોઈ બીજાના હાથમાં હશે તો પરમ દિવસે વળી કોઈ ત્રીજાની તીજોરીમાં હશે.

જો આટલી સમજ આવી જાય તો કોઈના મહાવાથી ખુશી ન હોય અને કોઈની વિદાયથી દુઃખ ન હોય.

જેમ-જેમ આ ભાવમાં આવો એટલે કોઈના માટે કાંઈ પણ મન દુઃખ હોય તે જતું રહે.

આપણી ક્ષમાપના પણ દિલની હોતી નથી. કેમકે, આપણો નિત્યનો સ્વીકાર કર્યો છે અને નિત્યની માન્યતામાં છીએ, મનમાં એ જ રહે છે કે એણે મારી સાથે આમ કર્યું, એણે મારી સાથે આવું કર્યું!

યાદ રહેવું જોઈએ, એ સમયે મારા એવા કર્માનો ઉદય હશે એટલે મારી સાથે એવું થયું.

૬૯ સંયોગ રોક Reflection છે.

જ, બીજાનું જોઈને બળવું નહીં અને પોતાનું નબળું ગણવું નહીં.

તમારી સાથે જ્યારે જે બને, જેવું બને, જેટલું બને, યાદ રાખવાનું આ મારા જ પાસટનું રીફલેક્શન છે.

તમે ભૂતકાળમાં કોઈને તપસ્યા કરવાની અનુકૂળતા કરી હશે, તમને તપ કરવાની અનુકૂળતા મળશે, નહીં તો કરવું હોય માસક્ષમણ પણ બારમા ઉપવાસે પારણું કરી લેવું પડે.

જેવો તમારો ભૂતકાળ, એવો તમારો વર્તમાનકાળ ! જેવો તમારો વર્તમાનકાળ, એવો જ હશે તમારો ભવિષ્યકાળ ! જે બીજાને શાતા આપે, તેને શાતા મળો, જે બીજાને શાતા નથી આપતા તે સ્વયંની અશાતાને આમંત્રણ આપે છે.

જ સંયોગ એક reflection છે.

શુભ સંયોગ મળ્યો છે તો એ પાસ્ટની શુભ એકશન્સનું reflection છે. અશુભ સંયોગ મળ્યાં છે તો એ પણ પાસ્ટની અશુભ એકશન્સનું reflection છે.

જો બધાં જ સંયોગો પાસ્ટના રીફલેક્શનન્સ્ય હોય તો વર્તમાનમાં શું કરવું જોઈએ ?

વર્તમાનમાં ભવિષ્યનું પ્લાન્નિંગ કરવું જોઈએ. મને ભવિષ્યમાં જે જોઈએ છે, એવી જ એકશન્સ્ય મારે અત્યારે કરવી જોઈએ. મને પ્રેમ જોઈએ છીએ તો પ્રેમની એકશન્સ્ય, મને કોઇ જોઈએ છીએ તો કોઇની એકશન્સ્ય !

જે આજે મારી એકશન્સુ છે એ જ કાલે મારું reflection હશે. માટે જ, જો હર સંયોગ એક reflection છે તો મારા સંયોગો માટે, મારી પરિસ્થિતિ માટે અન્ય કોઈ ગુનેગાર નથી.

જો આ એક સિધ્યાંત સમજાય જાય તો કોઈ કયારેય કોઈને ગુનેગાર નહીં માને, એને કોઈની ફરિયાદ નહીં રહે.

જ્યારે પણ કોઈ પ્રોબ્લેમનો, સમસ્યાનો એટેક આવે ત્યારે પ્રભુ બોધવચનની આ પીલ્સ લઇ લેવાની, હર સંયોગ એક reflection છે.

આ સિધ્યાંત તમારા 80-90% પ્રોબ્લેમ્સને સોલ્વ કરી દેશે. પછી ન કોઈને માટે રાગ રહે અને ન રહે કેષ !

હર સંયોગ એક reflection છે.

આ સિધ્યાંતની પૂર્તિ કરતી હજુ એક વાત આવે છે શાલીભક્તની ! રિષ્યિ-સિધ્ય અને સમૃદ્ધિના સ્વામી શાલીભક્ત ! તમે તમારા ચોપડામાં લખો છો ને, શાલીભક્ત જેવી રિષ્યિ-સિધ્ય મળજો, પણ કયારેય કોઈએ લઘું છે, શાલીભક્ત જેવી રિષ્યિ-સિધ્ય અને 32-32 રાણીઓનો ત્યાગ કરનારો સંયમ મળજો !

શાલીભક્ત એમના પૂર્વના સંગમ ગોવાળના ભવમાં અત્યંત ગરીબ હોવા છતાં, તપસ્વી

મુનિને શાતા પહોંચાડવાના ભાવ સાથે, પોતાની ખીરમાંથી થાળીમાં લીટી કરે છે, અર્ધી મારી અને અર્ધી મુનિરાજની ! પણ હોરાવતી વખતે એટલાં ઉત્કૃષ્ટ ભાવ હોય છે કે ભૂલી જાય છે લીટી જેવું કંઈ રહ્યું નથી અને બધી ખીર હોરાવાઈ ગઈ છે. એ સમયે પણ દુઃખ અને અફસોસના બદલે આનંદ અને સંતોષ હોવાના કારણે શાલીભક્તના ભવમાં અઢળક સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

દુઃખનું reflection દુઃખ, સુખનું reflection સુખ ! અનુકૂળતાનું reflection અનુકૂળતા, પ્રતિકૂળતાનું reflection પ્રતિકૂળતા !

શાલીભક્ત અઢળક સંપત્તિને પામ્યા પછી એનો ભોગવટો કર્યો કે એનો ત્યાગ કર્યો ? એણે ત્યાગ કેમ કર્યો ? એ ત્યાગ કેવી રીતે કરી શક્યા ?

સંગમ ગોવાળના ભવમાં અર્ધી થાળી ખીરનો ત્યાગ કર્યો હતો, એના reflection માં આજે તે 32-32 રાણીઓ અને સાત માણની હવેલીનો ત્યાગ કરી શક્યાં.

ત્યાગનું reflection ત્યાગમાં અને ભોગનું reflection ભોગમાં આવતું હોય છે. પાપનું reflection પાપમાં આવે અને લાગણીનું

reflection લાગણી હોય છે. તમારો આ ભવનો નેચર પણ તમારા ભૂતકાળના ભવનોનું reflection જ હોય છે. તમારા ભાવ પણ તમારા ભૂતકાળના ભાવોનો પ્રતિભાવ હોય છે.

હર સંયોગ એક reflection છે.

માનો કે કોઈ તમને ખૂબ જ પ્રેમ કરે, લાગણી આપે, તમારું ધ્યાન રાખે ત્યારે એના રાગમાં ન આવતા યાદ રાખવાનું, આ મારા ભૂતકાળનું reflection છે. એવી જ રીતે કોઈ અપમાન કરે, દુઃખી કરે ત્યારે દુઃખી ન થતાં એટલું જ યાદ રાખવાનું, આ મારા ભૂતકાળનું reflection છે.

વ્યક્તિ સંસારમાં ફસાય છે તો બે જ કારણો : રાગના કારણે અથવા કેષના કારણે !

તમને આજે મળતો પ્રેમ તમારા પાસ્ટનું રીફલેક્શન છે. આ ભવમાં ફરી પ્રેમ આપણો તો તમારો સંસાર વધશે. તો શું કરવું જોઈએ ?

વ્યક્તિ માટેનો પ્રેમ વધારવો જોઈએ કે, પરમ પરમાત્મા માટેનો પ્રેમ વધારવો જોઈએ ? જો આજે પરમાત્મા માટેનો પ્રેમ વધી જશે તો એના reflection માં ફરી પાછો પરમાત્મા માટેનો પ્રેમ વધુ ઉત્કૃષ્ટ થશે, જે ધીમે-ધીમે તમારા સંસારને ઘટાડશે.

ભગવાને 12 ભાવના બતાવી છે, એમાં એક ભાવના છે ‘અશરણ ભાવના’

ઘણા માનતા હોય છે કે, આના આધારે મને કાંઈ થશે નહીં, આના કારણે હું સુખી છું, મારી પાસે પુષ્કળ સંપત્તિ છે એટલે મારે મારી તબિયતની ચિંતા કરવા જેવું નથી, આના કારણે હું સુરક્ષિત છું, આ છે, તો મારું કોઈ કાંઈ બગાડી શકશે નહીં.

આ એક મિથ્યા માન્યતા છે.

આ જગતમાં સંરક્ષણ આપી શકે... કર્મથી બચાવી શકે... એવું કોઈ તત્ત્વ છે જ નહીં.

સૌજન્ય : ગુરુભક્ત શ્રી મેધાણી પરિવાર

પરમપૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી નમ્રમુનિ મહારાજ સાહેબના ચરણો માં કોટી કોટી વંદન

India's Leading Green Fuel Crusader

CONFIDENCE GROUP

P R E S E N T S

India's First
Blast Proof & Light Weight

Composite LPG Cylinder
अब भारत का हर किचन होगा ब्लાસ્ટ પ્રફ़

Group Infrastructure :

- Single Largest Cylinder Manufacturer in Asia.
- One of India's Fastest Growing LPG Company.
- 196 Auto LPG Stations across India.
- Own Fleet of LPG Tankers.
- 58 LPG Bottling Plant across India.
- A Leading Player in LPG Retailing for Household, Automobile, Industrial & Commercial Purpose.
- BSE Listed Company.

Call : 7620 250 251

website : www.confidencegroup.co

■ Nitin Khara ■ Nalin Khara ■ ILesh Khara

www.elitegogas.com

Confidence Petroleum India Limited

Head Office : 4th Floor, Landmark, Above Big Bazaar, Wardha Road, Nagpur - 440012

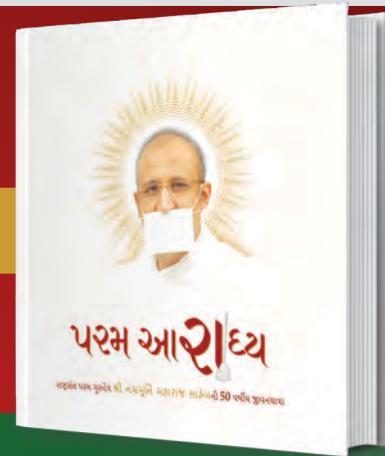
■ gogas@confidencegroup.co ■ info@elitegogas.com ■ [elitegogas](#)

પરમ આરાધ્ય મહાગ્રંથ

રાજ્યસંત પરમ ગુરુદેવ શ્રી નભમુનિ મહારાજ સાહેબની 50 વર્ષીય જીવન યાત્રા

મૂળ કિમત ₹ 2000/-

બુક કરાવો અને મેળવો માત્ર ₹ 1,000/- માં

ગુરુની વાણી... આત્મશુદ્ધિની સરવાણી

રાજ્યસંત પરમ ગુરુદેવ શ્રી નભમુનિ મહારાજ સાહેબના શ્રીમુખેથી પ્રગાટ થયેલાં પ્રવચનો, શિબિરના સત્ત્વો, શુદ્ધિના તથ્ય, દ્ષાંત, બોધવચનો, પ્રેક્ટિકલ લાઇફમાં ઉપયોગી પ્રેરક વચ્ચેનો, આત્મ ચૈતન્ય જગૃતિ રૂપ સૂત્રો, મનમાં ઉઠાની પ્ર જ્ઞોનું સમાધાન આદિનું સંગ્રહ સ્થાન

પરમ અક્ષર

50 બુક્સના સેટની મૂળ કિમત ₹ 10,000/-

બુક કરાવો અને મેળવો માત્ર ₹ 1,000/- માં

વર્તમાન કોરોના મહામારીના સમયમાં
જેમ-જેમ પ્રીન્ટ થશે તેમ-તેમ મળશે

Booking માટે WhatsApp કરો
નામ, એડ્રેસ, મોબાઇલ નંબર

શ્રી હિતેશભાઈ શાહ: +91 7980790872 | શ્રી વિશાળભાઈ હેમાણી: +91 9831067208